

Ruh ve Madde

Metapsişik Tetkikler ve İlmî Araştırmalar
Derneği Yayın Organıdır

* * *

Cilt: 34 Sayı: 401 HAZİRAN 1993

(KDV DAHİL) 10.000 TL. YURTDIŐI: 7 DM.

Dernek Adına Sahip ve Sorumlu Müdür:
Ergün ARIKDAL

Teknik Sorumlular:
Genel Yayım: Erol KONYALIOğLU
Basım: Ahmet HIZVEREN
Mizanpaj-Montaj: Özgür SÜZER
Hakan Erkan ERASLAN

Yönetim ve Dernek Merkezi:
Hasnun Galip Sokak, Pembe ÇıkmaZI
No:4 D:8 80060 Beyoğlu/İSTANBUL
Tel: 243 18 14 Fax: 252 61 25

* İÇİNDEKİLER

● SEVGİLİ OKUYUCULAR	1
● REALİTE: VARLIğIN YARATTIğI ALANLAR	2
● BİR AKIŞ: "DUR!" DİYECEK NEREDE?	5
● İDARECİ PLÂNLAR	6
● ORTAK ALANLAR ve BÜYÜK DEğİŞİM	8
● VE ÖLÜM ÖTESİ	9
● TANRI ZİHİNSEL BİR KAVRAMDIR	12
● HADDİMİZİ BİLMELİYİZ	14
● BİLİNMEYEN SEVGİ	17
● KÜRESEL TOPLUMA GEÇİŞ	21
● ALMANYA BU MEDYOMU KONUŞUYOR	23
● MUDRA'LARLA ŞİFA-PARMAK YOGASI	24
● DÜNYA ÇÖPLÜğÜ ALTINDA	30
● VARLIK ve VAZİFE KADEMELEŞMESİ	31
● ÖLÜMDEN SONRA HAYATIN KANITI	32
● EVREN ve TANRI	33
● FRNM'DEN KISA HABERLER	37
● AURA, BİLİMİN SORULARINA IŞIK TUTUYOR	39
● YALAN DÜNYA	41
● NASIL HASTA OLUNUR?	43
● RUHSAL AKTÜALİTE	45
● SADIKLAR PLÂNI'NDAN RUHSAL TEBLİğLER: YÜKSEK BENLİK ve BEDENLİ VARLIK	47
● KİTAPLAR ARASINDA: PSİŞİK BECERİLERİNİZİ GELİŞTİRİNİZ	48

Dizgi: Ruh ve Madde Yayınları, 243 18 14

Kapak ve İç Baskı: Emre Matbaacılık, Dizdariye Medresesi Sok. No:15
Çemberlitaş/İSTANBUL, 518 23 74

Renk Ayrımı: Degrade, Teşvikiye / İSTANBUL, 248 25 18

Haberleşme, Abone ve Havale Adresi: RUH ve MADDE P.K. 9 80072 Beyoğlu/İSTANBUL

Abone Ücreti: Yıllık, Yurtiçi: 120.000 TL. (Öğrenciler: 90.000TL.), YurtdıŐı: 84 DM,

Posta Çeki No: 168305

Sevgili Okuyucular —Ergün ARIKDAL

İki binli yıllara doğru büyük sancılar içinde ilerlerken, en ağır liyakat imtihanlarından geçirilmek suretiyle bütün esneklik ve uyum süreçlerinin eğitimini gören bizler, yani insanlık, tam bir genel teşevvüş devrinin varlıkları olarak rollerimizi yerine getiriyoruz.

Bu ağır ve genel teşevvüşün zeminini duygulara, hissiyata bağlı içgüdüsel hayatın hâkimiyeti oluşturur. Vicdan ve sevgiden giderek yoksunlaşan bilgisiz bir insanlığın "**sınavcı tesirlerin**" karşısında gösterdiği davranış tutarsızlığı, şuurlardaki perdelerin iyice kesifleşmesine, kalınlaşmasına, insanı kendi kendinin içine hapsedmesine neden olmaktadır.

Bilgi sahibi, şuur kapasitesi gelişme yolunda olan kişiler bile Dünya'nın bu Teşevvüş Çağında, bencil istek ve eylemlerin esaretine girerek yanlış olanı doğru olana karıştırmakta olduklarını ayırt edemeyecek hâle gelmişlerdir.

Bilgisi olanların özbenliklerini değil, kendilerini uykuya sokan boş hayal ve umutları, geçici olan tatları, velhasıl yarattıkları mantal putları dost edindiklerini görmemek imkânsızdır. Nefsaniyet; arkadaşı, yoldaşı ve kılıvuz edinilmiştir.

Bütün tekâmül seviyelerinde insanları teşevvüşe sokan "**sınav etkileri**"nin harekete geçirdiği mekanizma, duygulardır. Duygular (hissiyat), ister şuurlu ister şuurdışı olsun, Dünya Hayatı'nın gerçekleşmesinde en büyük rolü üstlenmiştir. Dünya Hayatı'na bizi bağlayan, o'na hizmet etmemizi kolaylaştıran, ama gene de o'na galip gelerek, gelişmemizin bu aşamasını sağlamamıza yardım eden duygulardır.

Uyum ve esneklik süreçlerinin her an hâkim olduğu madde âleminde ayakta kalabilmenin yolu duygularımızı kontrol edebilmekle başlar. Uyum ve esneklik, bütün benliğimizde, sonsuz enkarnasyonlar süresince, ulaşılması gerekli olan bir hedeftir. Her merhalenin, her yeni ufku, ulaşıldıkça genişleyen varlıksal mekânların zaman ve mekân icaplarına uyum sağlamak ve bunun içinde her yönüyle esneklik gösterebilmek gerçek bir yok oluşturmaktır. Gerçek kendini tanımak; nedir, kimdir ya da ne ve kim sorularının aşılmasından sonra gelen varlık şuurunun içinde BÜTÜNLÜĞÜN bir bütünleyicisi olduğunun farkına varmadan bir Bütünleyici olmaktır. BİR'lik şuurunun içinde erimektir.

Elbette güneş battığı yerden doğacaktır!

Madde âleminin güneşi, insan şuurundaki yansımalarıyla, ateşten bir top gibidir... Mânâ olarak ise maddî güneş, mantal âlemdeki güneşin bir gölgesidir. Hayatın muhtaç olduğu fizik enerjileri maddî güneş nasıl sağlıyor ise, mantal hayatın muhtaç olduğu enerjiyi de mânâ güneşi sağlıyor. Enkarne Ruhun, Varlığın, şu fizik realitedeki ihtiyaçlarının temini sırasında ortaya çıkan teşevvüşünün son bulmasının ardından doğacak olan Bilgi Güneşi -Yüce Işık- mânâ güneşi olarak doğacaktır.

Bu dünyanın tüm bilgilerinin yerini alacak olan Doğrudan Bilgi taşıyan

(Devami Sf. 4'te)

KONFERANS ÖZETİ

Ergün ARIKDAL

VARLIĞIN YARATTIĞI ALANLAR

IÇİNDE bulunduğumuz insanlık büyük bir hızla çok çeşitli plânların meydana getirmiş olduğu alanlar hâlidir. Bu alanlar hem çok çeşitlidir, hem de birbiri içine girmiş girift bir görünüm sunmaktadır. Ve hepsi de ellerinden gelen en yüksek hızla belli bir yönde hareket etmektedir. Bütün plânlar tek tek olarak değil, tüm dünyanın bir plân hâlinde yükselmesi için çalışmaktadır.

Hepimiz zaman ve mekânın, yani fizik plânın ortaklaşa meydana getirmiş olduğu bir alan içindeyiz. Hem kendi varlığımız çevresiyle, yani dünyayla birlikte bir alan içindedir, hem de zaman ve mekânın bizim içimizde meydana getirmiş olduğu bir alan içindedir. Birine bedensel diğerine de psişik alan diyebiliriz. Bu ikisi de aynı zamanda birbirlerini tamamlar vaziyettedir. Yani bizim hareketimizi sağlayan iki unsur var: Dünya şartları ve psişik şartlarımız.

Bu şartları da varlık olarak bizler oluştururuz. Bir alanın oluşabilmesi için çok değişik unsurlar biraradadır. Sonuçta ise bir tesir alanı oluşur. Bu alan bir hasır örgü gibidir. Analizini kesin hatlarıyla yapmak hemen hemen imkânsızdır. Çok çeşitli ener-

jilerin biraraya gelmesinden meydana gelmiş bir örgüdür bu.

Alan çalışması ile organizasyon ya da plân çalışması aynıdır. Plânlar bu alanlardan oluşmuştur. Plânların çekirdeği alanlardır. Plânlardan hareketle mekanizmalar meydana gelir. Alanın temel unsuru ise enerjidir. Çok çeşitli enerji türlerinden meydana gelmiştir.

VARLIK KENDİSİNİN REHBERİDİR

Her birimizin kendi alanları vardır. Bunlar, fizik bedene bağlanmadan önce, o büyük enerji sahibi ruhumuzun, beden içinde yapacağı tecrübe ve çalışması için gerekli olan bütün imkânları, donanımı kendi içinde muhafaza eder. Bu alanlar bazen oldukça geniş, bazen de küçük olabilir. Bunlara bir tür çekim ya da anaför alanı demek mümkündür.

Bir alan birçok şeyi üzerine alır. Eğer bu tarzda alanlarımız olmazsa, yeryüzünde bu bedenle hiçbir şey yapamayız. O alanlar bizim için, bizim adımıza ve bizim gerçek vazife plânımızla ilişkili tüm hareketlerimize rehberlik eder, yol gösterir. Bu

alanlar bizim gerçek rehberlerimiz, gerçek hamî varlıklarımızdır. Onları ne kadar güçlü olarak yaratabilmişsek, bedenli faaliyetlerimizde o derecede başarılı oluruz.

Bu güçlü alanlar öncelikle ruhsal plânımızla irtibatımızı sağlar. Plânımızla irtibatımız zayıfsa, dünya üzerinde vazife adına pek bir şey yapamayız.

Hangi yönde ilerlememiz gerek? Fizik olaylar nasıl gelişmeli ki bizler o yöne doğru gidebilelim? Plânımız onu devamlı olarak yansıtır. Yansıttığı şeyler ise bizim enerji alanımızın içine doğrudur. Dünya üzerinde bu alanımızla dolaşabiliriz; her yerde olabiliriz.

TECRÜBE ALANLARIMIZI BİZLER YARATIRIZ

Her varlık, doğuşuyla birlikte yeryüzünde kendini garantiye alır. Bir kontrol mekanizmasıyla birlikte doğar. Bir çeşit jiroskoptur bu. Jiroskobik bir tesir alanıyla birlikte geliriz. Ne tarafa saparsak sapalım, jiroskop hep aynı yönü gösterecektir. O bizim gerçek rehberimizdir ve onu kendimiz yaratmışızdır.

Tecrübeler ve olaylar demek, bizim alanlarımızın işlevleri demektir. Dünyaya rasgele bedenlenilmez. Her türlü programımızı, hesabımızı daha önceden yaparız. Bir otomobilin bile, bir yerden bir yere gitmeden önce hazırlıkları yapılır. Yağı yenilenir, lâstiği değiştirilir, motor bakımı yapılır. Benzini doldurur, yedek lâstiğini alırız.

İşte bizim de teçhizatımız, donanımız; kendi bilgilerimizle meydana getirmiş olduğumuz çevremizdeki alanımızdır. Burada tecrübeyi hazırlayan ve yapan kim? Varlığın kendisidir. Bizler kendimizin tecrübesini yaparız. Her yaptığı tecrübeyi varlık, bizzat kendi kendisine yapıyor. Yanında getirmiş olduğu çantadaki programı uyguluyor. Bu yüzden başımıza gelen olaylardan dolayı, hiçbir zaman başkalarını sorumlu tutmaya hakkımız yoktur. Bu olayların ardında, olgunlaşmadan başka bir amaç yoktur. "Ne ekersek onu biçeriz." deyiminin kısaca anlamı budur.

YAŞADIĞIMIZ ŞEYLERİN TEK SORUMLUSU BİZİZ

İşte insan bu kadar yüce bir varlıktır. Otonom bir sisteme sahiptir ve kendisini mükemmel bir şekilde götürebilmektedir. Ayrıca tecrübelerimizi başarıyla yapabilmemiz için başka tecrübe alanları da bize yardım eder. İnsanın insanla dayanışması... Yeryüzünde birbirimizi cesaretlendirmez miyiz? İşin sonunda ölüm yok demez miyiz? Eprövlerden kaçmamak gerekir. Yani günahı da sevabı da düzenleyen varlığın kendisidir. Varlıklar kendilerinden başka hiçbir şeye karşı sorumlu değildir. Sorumluluğun temeli, bağlı olduğu ruhsal plânın plânıdır. Onun görevlisidir. Oradan kendine düşen payı alır. Onu uygular ve sonra yeniden oraya döner.

Fizik plânın realitesiyle yukarıdaki esas olan enerji arasında çok fark vardır. O farklardan dolayı da çok büyük, değişik olaylar oluşur. Meydana getirmiş olduğumuz o enerji alanı bizi bağlı şuur içinde bulunduğumuz sürece korur. Ayrıca bu fizik plânın süptil bir uzantısı olan ahirete geçtiğimiz zaman da, yine aynı şekilde bizi korumaya devam eder.

ÖTEÂLEMİN MADDESİ DE BİR İLLÜZYONDUR

Sanmayalım ki bedeni bırakıp öbür tarafa geçtiğimiz zaman, maddenin etkisinden hemen kurtuluyoruz. Hayır. Bu sefer ahiretteki maddenin etkisine gireriz. Fizik dünyada var olan kaba etkilerin çok daha süptil olanına geçeriz. Vaktiyle yaratmış olduğumuz o etki alanı bizi yine birçok şeyden korur ve yönlendirir. Çünkü biz oraya bilgiyi koymuşuzdur, otomatikman çalışır. Oradaki şaşkınlığımızın, bağlı şuurumuzun derecesine göre hareket ettirir. Verilen bilgi tamamen ruhsal varlığın safiyetine göredir. Ve o bilgiden oluşmuş bir enerji alanıdır. Dolayısıyla maddenin hangi safhasına geçerse geçelim, o alan bizi her yerde korur.

Astral bedenler vb. hepsi ayrı ayrı enerjetik alanlarımızdır. Hami varlıklar da genellikle eli asalı, sakallı, uzun beyaz elbiseler giyinmiş pırıl pırıldır. Öyle gözükür. Alanlar her türlü şekle girer. Bizler neden hoşlanıyorsak, bizleri ürkütmeden. Alışkanlıklarımıza uygun olarak o tür bir şekle sokulmuştur.

ŞANS VE KADER DE NE OLUYOR?

Bunları varlık bizzat kendisi yapar. Herkesin kendisine göre oluşturduğu bir alanı vardır. Bizler kendimizi bu alanlar aracılığıyla yönetiriz. Bunun için sonsuz derecede özgürlüğümüz vardır. Herkes kendi korumasını yapmaktadır. Bu yolda nelerle karşılaşacağımızı biliyoruz. Varlık kendini ona göre hazırlar. Tam bir program hâlinde kendimize bir kale örüyoruz. Dünyadaki maddeyle bağlantıya geçtiğimizde de her şeyi unutuyoruz. Bu durum ise dünyanın şartlarından dir.

Tüm bu anlatılanlardan yola çıkarak şans ya da nasip diye bir şey olmadığını

söylemek mümkündür. İnsan, şansını kendisi belirler. Şans dediğimiz şeyler bizim meydana getirdiğimiz alanlardır. Olayların hesabını daha önce yapmışızdır: "Şu yerden, şu şekilde daha rahat geçmek mümkün olabilir." diyerek.

Bütün olasılıklar önceden hesaplanır ama rasgele değil. Birçok şey bedenlenmeden önce hazırlanmış durumdadır. Çok çeşitli tesir ve ihtiyaç alanlarının araya girme imkânı vardır. Mümkündür ki, başkasının ihtiyacı bizden daha güçlü çıkar ve baskın gelir. Baskın çıkan alanın beklentileri gerçekleşirken, bizimkiler gerçekleşmeyebilir. Ama biz bunun farkında değilizdir.

O kişinin de seçme hakkı vardır, ona göre seçmiştir. Ve çabasını da ona göre harcıyordur. Biz bir çaba düşüklüğü göstermişizdir. Sonra bunun tersi de olabilir. "Şansım döndü." deriz. Burada bizim meydana getirmiş olduğumuz yüksek etki alanının enerjisini artırmışızdır. Çabamızla, düşüncelerimizle, başka yardımlar ala ala. O hâlde insan şansını da şanssızlığını da kendisi yaratır. Her yerde olduğu gibi burada da tek sebep varlığın kendisidir.

Sevgili Okuyucular (Başararı Sf. 1'de)

Yüce Işığın şuurlardan kaldırdığı ÖRTÜ'den sonra imanlar gider Bilgi gelir.

Hepimiz bu örtünün kalkması için bütün gücümüzle çalışıyoruz; hizmetimizin, vazifemizin endazeye gelir yeri yoktur...

Selâm ve Sevgiler

İZMİR RUHSAL ARAŞTIRMALAR DERNEĞİNDEN KONFERANS DUYURUSU

DERNEK MERKEZİ

● SALI KONFERANSLARI (Saat:19.30-21.00)

8 HAZİRAN	Madde ve Ötesi	Engin EMİR ve Kevser YILMAZ
15 HAZİRAN	Kendini Bilen Bütünü Bilir	Hasan SEZER VE Semra ORDU
22 HAZİRAN	Hayatı Dengeli Yaşamalıyız	Kenan YILMAZ
29 HAZİRAN	Varlık Bildiğinden Sorumludur	Gündüz ÖGÜT

Yer: İzmir Ruhsal Araştırmalar Derneği, İnönü Caddesi No:398 B-1 Daniş Apt.
Susuzdede Hatay/İZMİR Tel: 43 98 54

NOT: GİRİŞ ÜCRETSİZ VE SERBESTİR. GEÇ KALINMAMASI RİCA OLUNUR.

"DUR!" DİYECEK NEREDE?

Tırmandık yukarılara,
Dağıldık sağa, sola.
Kimimiz hurs dedik; sarıldık.
Kimimiz kin dedik; darıldık.
Kimimiz sevgi dedik; avunduk.
Dünya dedik; batırdık.
Uzay dedik; iyice karıştırdık.
Aldık gemi azya
Vurduk kendimizi engine.
Sardılar, sarmaladılar,
Gösterdiler, anlattılar.
Görmezlikten geldik.
Çevirdiler, çalkaladılar,
İçaptandır, dedik.
Hep dedik de...
Bir türlü dinleyemedik.
Anlayamadık, şu koca dünyanın sırrını.
Giremedik derine,
Aklımız ermedi işine.
Bir iştah, bir aç gözlülük.
Zannettik, yenecek yenecek de hiç bitmeyecek.
Bir gün gelecek hepsi bizimle gidecek.
Evdeki hesap çarşıya uymadı.
İnsanlar hanyayı Konyayı anladı.
Bir o yana koştular, bir bu yana.
İyice bozdular, zavallıyı zorda koydular.
Gene aldılar kitaplarını ellerine,
Her sıkıştıklarında yaptıkları gibi,
Baktılar ki, kendileri çok uzun boylu gitmişler,
Bütün işleri bitirmişler.
Her şey gibi kitaplar da kaldı geride.
Papazlar, mollalar, imamlar, hahamlar,
Hep beraber şaştılar bu işe.
Dur demek lâzım bu gidişe.
Ama dur diyecek nerede?
Başlar kalktı göğe.
Gördüler ki; ufuktan doğan Güneş,
Dikilmiş tepelerine.
Kimi verdi kendini Güneşe
İşledi iliklerine.
Kimi hâlâ aramakta duracağı yeri,
Alacağı Güneşi
Güneş öylesine büyük ki;
İstese de ısıtacak herkesi, istemese de...

Devami S. 40 da

İDARECİ PLÂNLAR

(Geçen Sayıdan Devam)

Derleyen: Erol KONYALIOĞLU

YARADILIŞ

YARADILIS iki aşamalıdır:
1- Tekin varedilişi (Birinci Yaradılış)
2-Çokluğun Yaradılışı (İkinci Yaradılış)

Tekin Varedilişi

Bu birinci yaradılıştır. Gerçek yaradılış budur. Yaradan'ın Yaratma Fiili, bir kerede, tek olarak meydana gelmiştir. Bir yaradılış.... Tek Yaradılış...

O tek bir şeydir, ama onun içinde her şey mevcuttur. Ancak henüz hiçbir tezahür yoktur.

İlk Yaradılış, Ruhun yaradılışıdır. Tek olan Ruhtur.

Bu, hiçbir varlığın bilemeyeceği O'na ait bir yaradılıştır. Bu yaradılışı ancak Üst Plânlara insanlara verdiği Bilgi kadar bilebiliriz.

Çokluğun Yaradılışı

Bu, ikinci aşamada yaradılıştır. Tekin varedilmesi, yani yoktan varlık meydana getirmek, yaradılış değildir. Yaradılış, varedilen Tekin zaman ve mekâna bağlı sistemler içinde forma (şekle) bağlı olarak tezahür etmesidir.

Önce Tek varedilmiş, ondan sonra yaratmalar başlamıştır. İkinci yaradılış, Tekin çoğalmasından meydana gelmiştir. Mevcut olan her şey Tek olanın tezahüründen ibarettir. Tek olan çokluk şek-

linde görünmüştür. İ üm kâinatlar Tekin tezahürüyle meydana gelir.

Yaradılış ya da imalât, yani mevcut olanı şekillendirme, Yaradan'a değil Teke aittir. Tek olan Ruhtur. Ruh, Yaradan'ın varettiğine şekil vererek **Yaratma Fiilini (İlk Hareket)** gerçekleştirmiştir.

İlk yaradılış Ruhun yaradılışıdır. Onda her şey vardır. İkinci aşamada her şeyi meydana getiren Ruhtur. Kâinat, Ruhun eseridir; Yaradan'ın değil. Yunanlıların "Demiurgos" dedikleri amelî (eylem-sel) yaradan Ruhtur. Hiç yoktan vareden başkadır.

Çokluk, Tek olanı, Ruhun kendisini sınırlı olanla ifade etmesidir. Ruh çeşitli mekânlarda farklı şekillerde tezahür eder. Ruh tezahür ettiği, ya da uzandığı mekânın şartlarına uyum sağlayarak Kozmik Vazifesine uyacak şekilde, şuuruluk seviyesini ayarlar. Bu durum H₂O'nun çeşitli ısı ve diğer şartlara bağlı olarak buhar, su ya da buz olarak görünmesine benzer.

Ruh, İlk Hareketle meydana gelen **Zaman ve Hayat Enerjilerini** biraraya getirerek fizik plâni oluşturur. **Ruhsal enerji Üstün Enerji**dir; konsantre olduğu yerde fizik kâinatı meydana getirir. Maddeyi oluşturan atomlar Üstün Enerjinin konsantrasyonundan ibarettir.

Saf maddenin kendisinde herhangi bir form (şekil), herhangi bir ide yoktur. Maddeye şekil veren Ruhtur. Şekilsiz (amorf) olan madde, Ruh tarafından şekillendirildikten sonra bildiğimiz fizik kâinat meydana gelmiştir.

Yaratılanlar, yani Tekin (Ruhun) İlk Hareketiyle sonsuz boyut, zaman ve mekânın dağılırlar çokluk hâlinde tezahür eden ve kendi kendilerini or-

ganize etme niteliğini taşıyan varlıklar, yani özü taşıdıklarından ve yani Yaradılış Kanunu'na tâbi olduklarından sonsuz yüzeyli tek bir Bütünlük arz ederler.

Kutsal kitapların, mitolojilerin ve uzaylıların naklettiği yaradılış, bu İkinci Yaradılıştır. İnsana verilen bilgi, ikinci düzene aittir.

Görülüyor ki, kaostan kozmosa geçilmemiştir. Her şey düzen içinde bir defada meydana gelmiş ve ondan sonra yaratmalar başlamıştır.

HAYAT ve ZAMAN ENERJİLERİ

Görünen ve görünmeyen, çeşitli titreşim seviyelerindeki kâinatların oluşumu iki temel enerjiye dayanır: **Zaman enerjisi** ve **Hayat enerjisi**.

Zaman enerjisi Tek olanın, Bir olanın, Yüce olanın enerjisidir.

İlk Harekette meydana gelen zaman enerjisi, **İkinci Yaradılışın** ana enerjisidir.

Zaman enerjisi her şeye ve her yere sinmiş vaziyettedir. Zaman enerjisinin bir yerden çekilmesi, oradaki ikinci yaradılışın sona ermesi demektir.

Saatlerin, günlerin, ayların ve yılların artarda gelmesi tarzında lineer işleyen kronolojik zaman, zaman enerjisinin en kaba tezahürüdür.

Mekân içerisinde zaman ve hayat enerjileri değişik oran ve yoğunluklarda mevcuttur. Bu ise fizik kâinatta değişik zaman şartlarını (ağır zaman, orta zaman, hızlı zaman gibi) oluşturur.

Hız arttıkça zaman enerjisinin daha yoğun, ama hayat enerjisinin daha az yoğun olduğu görülür. Zaman enerjisi yoğunlaştıkça hız çok artar ve hız çok arttıkça yoğun zaman enerjisi daha muktedir hâle gelir.

Zaman enerjisinin yoğunlaşmasıyla (hızının artmasıyla) hayat süresi uzar ve fizik mekânlar arasında gayet çabuk seyahat imkânı doğar. Zaman enerjisi, bir fizik cismin, bir organik cismin mekânlar arasındaki yer değiştirmesini en ekonomik şekilde temin edebilecek bir güçtür.

Görülüyor ki, zaman enerjisi farklı yoğunlukta olabilen bir sis tabakası gibi farklı yoğunluklara sahip olabilmektedir.

Her plânın, her varlığın ve her mekânın kendine göre bir zamanı, bir zaman yoğunluğu vardır. Herhangi bir olayın vuku bulması için belli bir mekânda, zamanın belli bir yoğunluğa ulaşması gerekir.

İnsan geçmiş, şimdi ve gelecek olmak üzere zamanın üç yönlü baskısı altındadır; biz bu üç yönden de tesir alırız.

Fizik maddeyi canlı kılan hayat enerjisidir.

Çokluk hayat enerjisinden meydana gelmiştir.

Zaman enerjisi ve hayat enerjisi karşılaştığında, Fizik Enerji meydana gelir. Fizik enerjiden de mekânlar, yani fizik plân meydana gelir. Fizik enerji kâinatıdır. Kâinatı oluşturmuştur. Zaman enerjisiyle hayat enerjisinin birleşerek mekânları meydana getirmesi İkinci Yaradılışın esasını teşkil eder. Tezahürat (çokluk) âleminin ana dokusunu zaman enerjisi oluşturur. Bir mekândan, örneğin bir galaksiden hayat enerjisinin çekildiğini farz edersek geride zaman enerjisi kalır. Oysa zaman enerjisi çekilmez, çünkü o varolmanın enerjisidir; zaman enerjisi çekilirse İkinci Yaradılış biter.

Zaman enerjisi ile hayat enerjilerinin her karşılaştığı yerde fizik enerji meydana geldiği için yaradılış süreklidir; yaradılış, hiçbir kesintiye uğramadan ilerleyen sonsuz bir süreçtir.

Zaman ve hayat enerjilerinin yoğunluk ve orantı bağıntılarına göre buut farkları ortaya çıkar.

RUHSAL ENERJİ

Zaman ve hayat enerjileri tek başlarına kâinatı oluşturamazlar. **Ruhsal Enerji**yle irtibata geçmeyen zaman ve hayat enerjileri fizik enerjiyi, dolayısıyla eşyayı meydana getiremez. Ruhsal enerji, zaman ve hayat enerjilerine tasarruf edilecek, bu iki enerjiden oluşan fizik enerjiyi kullanabilecek **Üstün Enerji**dir.

Şuurluluk Ruhsal enerjinin eseridir. Hayat ve zaman enerjilerinin birleşmesinden meydana gelen fizik alan (yatay plattform), Ruhsal etkinin dikey olarak tesiri ile şuurlu organizma oluşur.

Her şeyin başı ve sonu Ruhsal enerjidir.

Bütün sistemi, bütün örgütü, bütün çatıyı kuran Ruhtur.

Kâinatta zaman ve hayat enerjilerini biraraya getiren tek güç, Ruhun gücüdür. Her şeyin sistemini, iskeletini, yapı karkasını yapan güç, Ruhtur, Ruhsal enerjidir. O karkas yapılmadığı takdirde zaman ve hayat enerjileri herhangi bir fonksiyon göremez. Bu iki enerji Ruhsal bir çatı altında biraraya getirildikten sonra çeşitli şekillerde örtüler meydana gelir.

Fizik plânın, kâinatın, eşyanın; zaman ve hayat enerjilerinin Ruhsal enerjinin, Ruhun tasarrufu altında birleşmesinden meydana geldiğini ifade etmiştik. O hâlde her şey Ruhun çeşitli zaman ve mekân şartlarına uyum yapmış uzantılarından ibarettir. Bu durumda madde, ruhsal enerjinin bir tür konsantrasyonundan ibaret olmaktadır. Ruhsal bir konsantrasyonun çeşitli zaman yoğunluğu şartlarında oluşabileceğini düşünürsek, tek bir madde-

Devami S. 40'da

RUH ve MADDE 7

ORTAK ALANLAR ve BÜYÜK DEĞİŞİM

Reşat GÜNER

DÜNYA insanlığı olarak bizler, epeyce yol teptikten sonra yepyeni bir çağın eşiğine gelmiş bulunuyoruz. Bu aydınlık çağın başlangıcından önce "her değişimin kendine has gereklerinin yerine getirilmesi" kanununa uygun olarak, birtakım sancılı hâller içinde olmamız, gayet normal karşılanması gereken bir husustur.

Bu hususun bizlerde yarattığı belirsizlik, yeni denge arayışları ve yepyeni bir Yüce Alan'a uyum sağlama hazırlıkları içerisinde bir müddet daha kalacağı benzeriz.

Hepimizce malûmdur ki, her "yeni"nin bir hazırlığı vardır. Bu hazırlık, "hazır" olana kadar devam eder.

Hiç şüphesiz beşer olarak şuurumuzun darlığı, duyularımızın kısıtlılığı, anlık bir "şimdi" içinde çoktan olup bitmiş bu hazırlığı görmemize engeldir...

Fakat "yap-boz"un bütünü varlıklarının derinliğinde sezenler, parçaların tümü yerleşmeden de zaten kendi varlıklarının içinde mevcut "bütün"ü görebilmektedirler.

22.7.1967 tarihinde alınan bir tebliğde, Sadıklar Plânı'nda bakın neler söylenmiş:

"... İnsanlık tekâmül merhalesi içerisinde iktisap etmiş (kazanmış) olduğu seviye, mukaddes bir seviyedir. Onun kutsallığı, bu seviye içerisinde kendisinde ortaya çıkacak olan, YENİ BİR TESİR nevinin veya tersinden izah edilirse, kendisinin ÜSTÜN BİR TESİRE ekran olma durumunun meydana gelmesindedir. İşte bu YÜKSEK ve YÜCE TESİR, bütün dünya varlıklarına ve dünya ile ilişkin bir mukadderat içerisinde hareket eden diğer bütün kozmogonik varlıkların hepsine raci (geçerli) olmak üzere, Yüksek İdare Mekanizması tarafından bir mevhibe (bağış, ihsan) olarak verilir. Şüphesiz, bu YÜKSEK TESİR, insanlığa ininceye kadar, daha evvel anlatıldığı üzere birçok süzgeçlerden geçmiş olmasına rağmen sizde sağlam, açık ve realitene uygun bilgiler hâlinde tezahür eder.

Bu BİLGİLER VERİLMİŞTİR, fakat bu bilgilerin kâsası (kazanılması) ZAMANA bağlıdır. Şu

sebepten ki, büyük Ahenk Kanunu iktizasınca (ge-reğince) varlıkların birbirleriyle olan AHENKLERİ (uyumları) muayyen bir seviyeyi yakalamalı ve bu seviyenin tâbi olmuş olduğu PLÂNLAR BİRBİRLİYLE İRTİBATA GEÇMELİ, dolayısıyla bir sistemin en yüksek tesirlerinden alacakları nasip, ortalama bir seviyeyi bulmalıdır."

Burada sizlere, Sn. Ergün Arıkdal'ın dergimizin Eylül 1992 sayısında yayınlanmış olan yazısından birkaç paragrafı, ışık tutması bakımından tekrar hatırlatıyoruz:

"... Yüksek İdareci Plânlar'ın kendi aralarında yarattıkları büyük ORTAK ALANLAR'ın, yani başka bir deyişle ara plânların, işlevleri çok yoğun ve hızlı bir tempoya bürünerek ta ilk Başlangıçta belirlenmiş olan Büyük Son'un, nihayeteki amacın bütün ihtilâşımı ile ortaya çıkmasını hazırlamaktadırlar.

Bu devredeki zaman ve hayat şartlarının meydana getirdiği emsalsiz oluşumların en büyük hedefi, Büyük Değişime gidecek olan yolların BİRLEŞTİRİLMESİ, en küçük sızıntıdan en büyük nehire kadar bütün akışların tek bir mecrâ içerisinde yollarına devam etmelerini sağlayacak olan YÜCE BİLGİ'nin ortaya çıkması için gerekli olan iç ve dış şartları ve imkânları hazırlamaktır.

Yüce Bilgi, Dünya'da şimdiye kadar görülmemiş en büyük ORTAK ALAN meydana getirdikten sonra TEK'liğin, TEK'leşmenin sağladığı çekim gücüyle bütün insanlığı Büyük Değişim düzlemine âdeta emercesine çekerek, en yüce tekâmül sıçrayışına sebep olacaktır.

Madde dünyasının çeşitli plânlarında olup biten bütün hadiseler, BÜYÜK ORTAK ALANIN bir an önce oluşmasına engel olan her türlü manianın ortadan kaldırılmasını hedef edinmiştir. Görünürde olumsuzmuş gibi görünen hadiselerin amaçları müspet bir amaca yönelmiştir. Her şey müspete akmaktadır.

Evet. Birbiri içerisinde ericesine genişleyen yeni realitelerin oluşturduğu yeni zeminler üzerinde yeni idrakleri kucaklamak ve hayatı yepyeni gözlemlerle görmek için, sabretmek yeterli..."

Son sözü yine Sadıklar Plânı'na bırakıyoruz: "Yaşayan bir varlık olarak, tesir aldığınız noktaları muhakkak ve muhakkak açık olarak görmeye çalışınız. İşte böylece idrakli olursunuz..."

VE ÖLÜM ÖTESİ

LIFE AFTER DEATH'den Çeviren:
Selman GERÇEKSEVER

19. BU yol ile (böyle yaparak), önceden ölmüş bir kimseyi dünyaya çekmek mümkün olabilir mi? Bu husus, düşüncelerin türüne bağlıdır. Düşünceler, bağlayan enerjilerdendir. Bu dünyadan ayrılmış olanlar için yapılacak en iyi iş; onları sevgi ile yeni yaşamlarına yollamaktır. Onları düşünme işinden vazgeçmeliyiz. Hâlâ yanımızdalarımız gibi görmeliyiz. Öte âleme geçen yakınlarımız için dua etmek, en iyi iş olacaktır.

20. Benim ölmüş kocamı ya da çocuğumu düşünmem, hatıralarını yadettmem doğal değil midir? Ölüm yıldönümü yapmayacak mıyız?

Burada, "benim kocam", "benim çocuğum" derken kimi kastettiğimi önce birlikte düşünelim. Onlar artık "bağımsız ruh varlıkları"dır. Yollarının dünyada geçen kısmını bizimle paylaştılar, sonra ayrıldılar. Ayrıca karmik bağlarla da bağlanmışız. Bu nedenle de onlara yaklaşımımız sevgi ile olmalıdır.

Birlikte yürüdüğümüz yolun ayırımına geldığımız zaman, bırakın gitsin, onu geri çekmeyin. Bırakın serbestçe gitsin, dünyaya bağlamayın. Terisi, egoistçe sevgidir.

21. Tutulan yaslar, ağıtlar ölen kimseyi dünyaya nasıl bağlar?

Ölenin yakınlarının, egoistçe yaptıkları, "Aman, ne olur kal." "Gel, gitme..." "Bizi böyle bırakma..." vs. gibi yakarışları genellikle ölen kimse tarafından algılanır. Bu gibi dileklerin etkisinden kurtulamaz.

22. Yakınlarımızın mezar ziyaretlerine yıllarca devam etmeli miyiz? Böyle bir tutumun, ölen yakınımız üzerinden dünyaya bağla-

(Geçen Sayıdan Devam)

yıcı bir etkisi olur mu?

Eğer can gerçeği anlamış ve izleyeceği ruhsal yolu da sezinlemişse, o artık durdurulamaz. Burada da karşımıza, canın şuur düzeyinin ne olduğu çıkmaktadır.

Mezar ziyaretleri büyük bir olasılıkla hüzünlü bir halet içinde yapıldığında ölen yakınımız içinin bağ etkisi yapabilir. Bu nedeni mezarlık ziyaretlerinin tamamen pozitif bir etkiye sahip olduğunu söyleyemiyoruz.

23. Ölmüş bir yakınımızdan bizi affetmesini rica edebilir miyiz?

Evet, ama ölmüş şahısa doğrudan doğruya hitap etmemek gerekir. Çünkü o zaman onu yine dünyaya, geriye doğru çekmiş oluruz. Bu bakımdan affedilme talebimizi doğrudan doğruya kendisini düşünerek değil de; onun plânı, rehberleri aracılığıyla (*) yapmamızda yarar vardır.

24. Biz beşerî varlıklar öldükten sonra öte âlemde birbirimizi tekrardan canlı olarak göreceğ miyiz?

Her can, gelişim düzeyi kadar yükselir. Bu, bir bakıma bir vibrasyon meselesidir. Her can tam olarak geliştiğinde, spatyom yuvamızda, tüm sevdiğimizle birarada, olacağız.

25. Eğer bir can, tüm dualarımıza rağmen; gitmiyor, tekrar tekrar geliyorsa, ne yapacağız?

Birçok bakımdan sabırlı olmaya çalışmalıyız. Dualarımıza, ama bağlı olduğu plânına yönelik dualarımıza devam etmeliyiz. Plânına, bu cana yardım etmeleri hususunda dua edersiniz. Usulüne göre yaparsanız, duanın gücü etkilidir. Sabırlı olalım ve Rabbimize güvenelim. İradeli bir sabır

(*) Hristiyanlar bunun; İsa vasıtasıyla yapılmasını isterler, öğütlerler.

içinde göstereceğimiz gayret ve çaba ile spiritüel gelişimimizin doğal bir sonucu olarak böyle bir canın sıkıcı etkisinden kurtulabiliriz. Böyle bir can, spiritüel gelişimin sonucu kendisinin etkisinden sıyrılıp uzaklaşan bir canı fark eder. Böyle bir fark edişle, söz konusu can da kendi sezgileriyle "Işık" a doğru yönelme imkânına kavuşacaktır.

26. Eğer her şey sebep-sonuç yasasına göre oluyorsa bedeninden ayrılmış bir kimseye biz ne yapabiliriz?

Dua sayesinde rahmetin etkisi artar. Bu, önceden başlatılmış bir sebebin tesirini yumuşatır. Bu tesirin ne derece nötralize edileceğini sadece Allah (*) bilir. Kuşkusuz, Allah (*) ne yaparsa, bizim iyiliğimiz için yapar. O, ebedî vericidir. Bize en iyi şekilde naslı yardım edileceğini ancak o bilir. İstiraba dayanabilmeleri için canlara daha çok kuvvet vermesi için Allah'a (*) dua etmeliyiz. Çünkü O, dememiş miydi; "İnsan kardeşleriniz için dua edin!" Samimî bir bağlılıkla pozitif enerji serbest hâle getirilebilir.

27. Rehber varlığımıza () dua etmek doğru mudur?**

Siz Allah'a dua ediniz. Böyle yaparsanız, rehber varlığınıza da ulaşabilirsiniz. Rehber varlığınıza sevgi ile düşünürseniz, bunun da etkisi olur ve size yardıma da uzak değildir. Ama siz yine de dualarınızı en Yukarı da olana, Allah'a yapınız.

28. İntihar edenler için ölüm nasıl bir şeydir?

O cana seziş gücü vermesi için Allah'a dua edin. Doğrudan doğruya o cana yönelmeyin. Çünkü bu durumda onun size yönelme tehlikesi ortaya çıkar, buna zemin hazırlamış olursunuz. Bu nedenle bir canı muhakkak Rabbin rahmetine sunmalıyız.

Bir canın kendi bedenini katletmesinde "karmadan kaçış" vardır. Ama bu, hiçbir şekilde olacak iş değildir ve mümkün de değildir. Çünkü bir canın karması, kendi elinin, emeğinin ürünüdür. Böyle bir can, kendi yüküyle birlikte (ve daha sonra gereğini yapmak üzere) ötü âleme geçmiş olur. Yükünden kurtulmuş değildir. Tam tersine daha ağırlaşmıştır. Ve böyle bir yük de birkaç enkarnasyonda anca temizlenir.

29. Bu duruma göre, öte âlemde her şeyin en iyi bir şekilde organize edildiğini düşünmemiz gerekiyor. Orada canları yönlendirecek ve onlara yol gösterecek rehber varlıklar da var. Canlar orada ebediyen başıboş dolaşır va-

ziyette terk edilmezler, değil mi?

Melekler ya da organizasyon için aksaklık diye bir şey söz konusu değildir. Fakat inatçı ve lâf anlamaz canlar, dünyada olduğu gibi, orada da aynıdır. Bu nedenler rehberlik oldukça zordur. Biz kendimizden de biliyoruz ki, dünyada da yapılması gereken pek çok şeyi yaparız. Fakat bu tür canlar da öte âlemde başıboş dolaşmazlar. Kendilerine yardım devamlı olarak sunulur ve bu yardım, eninde sonunda meyvelerini verir.

30. İntihar eden bir can tekrardan doğarmı?

Durumu ne olursa olsun her can, eninde sonunda dünyaya dönmek durumundadır.

31. Doğum anında insanın öleceği gün de belirlenmiş vaziyette midir?

Evet, ama biz yanlış tutum ve yaşayışımızla yaşam süremizi kısaltabiliriz. Bunun tersine, bazı özel durumlarda da uzatabiliriz.

32. Bir bebek için ölüm sebebi ne olabilir?

Kimbilir, belki de o canın, ortadan kaldıraçlığı hafif bir yükü vardır. Ya da; bebeğini kaybetmek, anneyle ölümün ne olduğunu düşündürebilir.

33. Bir çocuk olarak ölmek, doğarken, hatta doğmadan ölmek, can için çok büyük bir ceza değil midir?

Bizler, beşer olarak her nedense hep bir tek hayata sahip olduğumuzu düşünürüz. Mevcudiyetimizin sadece bu hayatla bâki olduğunu ve kendimizin bedenlenme ibaret olduğunu sanırız. Dolayısıyla ölümle her şeyin biteceğini düşünürüz. Ne yazık ki, çağdaş öğretiler böyle varlığın aslına ters düşen bilgileri içeriyor. Halbuki ruh varlığı ebedidir. maddesel hayatla, hayatlarla sınırlı değildir. Onun her seferinde bir maddesel ortamda bedenlenerek, özündeki bilgisinin uygulamasını yapması söz konusudur. Bu uygulamanın bir maddesel hayata düşen süresi bazen, soruda vurgulandığı gibi, bir çocukluk, bebeklik, hatta zigot süresiyle de sınırlı olabilir. Bu, hiç önemli değildir. Önemli olan, ruh varlığının yaptığı uygulamadır. Bu nedenle, ölen bebek de olsa, alışılanın tam tersine, üzülme şöyle dursun, mutlu olmalıyız. Ölen bebeğe, işini bu dünya yaşamında bitirmiş ve bedeni terk etmiş bir can gözünü bakmalıyız. Arif olan, ölen kendi çocuğu da olsa, kendisini hüzüne boğmaz.

34. Can hafızasını ne zaman kaybeder?

Ruhsal âlemde can, eski hayatlarını hatırlar. Sadece yeni bir enkarnasyona hazırlanırken,

(*) Hristiyanlıkta (özellikle katolik inançta), "Baba"

(**) Hristiyanlıkta, "guardian angel" (gardiyan melek)

hafıza örtülür. Böyle olmazsa, önceden şartlanma olur. Eski hayatlarımızla ilgili bilgileri elde etmeye çalışmamalıyız. Bedenli hâldeyken buna gerek yok. Belli bir enkarnasyonda zaten ihtiyacımız olan temel bilgi ve belirli bir olgunlukla doğarız. Gerçekten gerektiğince kendi bilgi hazinemizden "sezgiler" hâlinde (bazen gündüz, bazen uykuda) bilgi çekeriz. Öz-kendimiz olarak, can hâlinde bedenli olarak dünyada tezahür etmek için, gerçekten gerekli olan her şeyi, rehberlerimizle birlikte kendi kendimize hazırlarız.

35. Eğer gelişim yolunda ilerleme fırsatını değerlendirmezsek, ne olur?

Dünyadaki enkarnasyonu ile kendisine verilen bu fırsat heba edilirse; amaca ulaşmamış, yani enkarnasyonla amaçlanan noksanlık giderilmemiş olur. Aynı zamanda evrensel, ilâhî enerji ve gücü yitirmiş oluruz.

Burada dünyada, bu tekâmül okulunda aynı sınıfı bir kez daha okumak söz konusu olur.

36. Farz edelim ki bir kimse geçmiş bir yaşamında hoş olmayan bir deneyim geçirdi, bundan çok ıstırap çekti ve bu doğal olarak canında kaldı (depolandı). Bu can yeniden bedenlendiğinde, geçmiş yaşamındaki o deneyime benzer bir deney karşısında bir tür içsel bir uyararla uyarılır mı?

Sadece böyle bir durumda değil, içsel uyarılar tarafından daima uyarılırız. Bu uyarıları kaale alır mıyız, onlara uyar mıyız? Budur önemli olan.

Hiç kimse, hiç birimiz ihmal edilmiş değiliz. İçre giden yol her zaman önümüze serilmiş vaziyettedir. Kendi kendimizi ne kadar çok tanırırsak; depolanmış hâlde duran içsel bilgimizden o kadar çok yararlanırız.

37. Fizik bedeninin ölümünden sonra; can, artık, zaman-mekân deneyimi yapmız. Öte yandan; bizden, gidip öteki gezegenlerde yaşamamız bekleniyor. Bu şaşırtıcı bir farklılık değil midir?

Yedi değişik vibrasyonda yedi âlem vardır. Bunlar, bildiğimiz anlamda tabaka tabaka değildir. Birbirinin içinden akarlar. Değişik galaksilerdeki herbir gezegenin de bu şekilde yedi katmanı vardır. Bu katmanlarca çevrelenmiştir. Fizik bedeninin ölümünden sonra, dört arınma âleminden birine gider. Kendi vibrasyonuna en uygun bir gezegenine...

38. Fizik gözlerimizle canları görebilir

(*) Hristiyanlıkta, "guardian angel" (gardiyan melek)

(**) Hristiyanlar bunun; İsa vasıtasıyla yapılmasını isterler, öğütlerler.

miyiz?

Canlar burada, dünyada... Çünkü öte âlem burada. Âlemler iç içe... Vibrasyon farkıyla birbirinden ayrılmışlar. Bir vibrasyon düzeyindeki varlıkları algılayabilmek için o vibrasyon düzeyindeki (o mekândaki) vibrasyonlara uygun gözlerle ya da algılama organlarına ihtiyaç vardır. Belirli vibrasyon aralığına karşı duyarlı maddesel gözlerimizle, belirli frekansın ötesini dolayısıyla madde ötesini ve öte âlemi (spatyonu) göremeyiz. Çünkü beşerî gözler sadece materyal olanı görür.

39. Bazı bilgilere göre; dünya, evreden düşülebilecek en derin çukur ya da merkeze en uzak bir noktada bulunuyor. Bu duruma göre; dünyadaki canlar, Allah'tan en uzakta bulunan varlıklar mıdır? Ya da başka canlar da dünyada barınabilir mi? Bedenli ya da bedensiz olarak?

Dünya, evrende Allah'tan en uzak noktadadır. Onun üzerinde bir astral âlem, sonra bir saflaşma âlemi, ışık duvarı, ışık duvarının arkasında saf cennetler bulunmaktadır. Herbir âlemde, o âlemin vibrasyonuna uygun düzeyde, orayla akord olmuş varlıklar (beings) bulunur. Dünya da ise her âlemde varlıklar vardır. Dünyada, Allah'tan çok uzakta olan varlıklar olduğu gibi, yüksek ruhaniyet derecelerine sahip varlıklar da bu gezegende biraraya gelmişlerdir. Spiritüel gelişimin her kategorisinden varlık dünyada şu veya bu nedenle bulunur.

40. Katiller ölümünden sonra kendilerin nerede bulurlar? Öteki suçlular ya da doğaya şu ya da bu şekilde zarar vermiş olanlar ölümünden sonra nereye giderler?

Bedeninden ayrılan bir can dünyadaki gibi hisseder, düşünür ve ister. Kendi şuur düzeyine göre hareket eder. Kendine uygun vibrasyon düzeyinde, âleminde kalır. "Benzer benzeri çeker. Yasasına göre; onun etrafında da kendisi gibi olanlar vardır. Kendi vibrasyonlarına uygun insanlarla birlikte dir. Benzer canlar birbirinin yansımaları gibidirler. Farklı uyarılar almazlar. Bununla birlikte rehber varlıkların (*) gözetimi dışında da değildirler. Zaten eninde sonunda bu gözetim ve rehberlik sayesinde adım adım Allah'a (**) yöneleceklerdir.

Kaynak:

LIFE AFTER DEATH,

Universal Life, TAG,

P.O. Box 5643,

8700 Wuerzburg,

ALMANYA

TANRI ZİHİNSEL BİR KAVRAMDIR

Dr. Nassif ISAAC

Büyük Ruh yasadır. Bunu iyice kavrayın. Bunu kavradığınızda ise hayatın en büyük sırrını da öğrenmiş olursunuz. Çünkü dünyanın, değiştirilemeyen, engellenemeyen, her şeyi kapsayan bir yasa tarafından yönetildiğini fark edersiniz. Ayrıca adaletin her zaman yerine geldiğini de bilirsiniz."

Silver Birch

Silver Birch'ün felsefesi, Tanrı'nın, doğanın içinde bulunduğunu fark eden bir insanın felsefesidir. Her şeye hükmeden ve engel olunmayan bir yasa vardır. Ve o yasa da Tanrı'dır.

Doğanın yasaları sabittir ancak anlaşılacak ve hayati mutlu, rahat ve zevkli hâle getirmek için doğru bir biçimde kullanılmak zorundadır. Tarihte yaşanmış birçok ıstırap, yasaların uygun şekilde kullanılmamış olduğunun işaretidir. Fransız kimyacı Pasteur şöyle diyor: "İnsanoğlu, kendi inancıyla değil, kendi bilgisiyle orantılı olarak Tanrı'yı tanıyacaktır."

Tanrı daima evrim hâlinde olan bir düşüncedir.

Yeryüzüne gelmiş değişik dinler de bunu kanıtlamaktadır. Tanrı, atomdaki, protoplazmadaki ve evrenlerdeki bilimin keşfettiği, harekete geçirici kudrettir. Her şeyin içinde var olan, yaratıcı güçtür, tıpkı Aziz Thomas'ın dediği gibi: "Bir mikrop hâlinde başlayarak insana dönüşen düşünce hâlâ tekâmül etmekte ve sonsuza kadar da bu devam edecektir."

Bu açıdan bakıldığında bilim bir ibadettir, felsefe ibadettir ve sanat bir ibadettir. Çünkü hepsi de Tanrı'nın çeşitli şekillerdeki algılanması, O'na farklı açılardan yaklaşılmasıdır. Bu yeni görüşe göre, içinde bütün fikirlerin var olduğu, her düşünceye saygı gösterildiği ve tek hedefin sevgi olduğu özgür bir parlamento ile okullar da birer tapınaktır.

İnsan eliyle yaratılan dinler, Tanrı'nın, insanı kendi suretinde yarattığını da söylerler. Ama insanoğlu bu iltifatı nedense hep geri çevirmiştir. Orta Çağ'ın ünlü mistik adamı Meister Eckhart şöyle söylüyor: "Tanrı'nın beni gördüğü göz, benim O'nu gördüğüm gözle aynıdır. Benim gözümle O'nun gözü birdir. Eğer Tanrı olmasaydı, ben de olmazdım. Eğer ben olmasaydım Tanrı

da olmazdı." Bu sözler İsa'nın şu sözleriyle eşdeğerdedir: "Nasıl ki, ey Baba, sen bendesin ve ben de sendeyim, onlar da bizde olsunlar da, beni senin gönderdiğine dünya iman etsin." (Yuhanna 17: 21) Yine şu sözler İsa'ya aittir: "O günde bileceksiniz ki, ben Babamdayım ve siz bendesiniz ve ben sizdeyim" (Yuhanna 14: 20)

Metafiziğin öğretilerinden biri şudur: "Evrende bir olan düşünceden, bir olan yasadan, bir olan ilkeden, bir olan özden başka bir şey yoktur ve ben var olan her şeyle birim." Ralph Waldo Emerson da bunu ifade ediyor: "Tanrı ve gerçek varlık aynı şeydir. Tanrı vardır ve başka bir şey yoktur."

Kendisine varlık ve Tanrı'nın karakteri hakkında soru sorulduğu zaman, Gautama Buda yüce bir sessizliğe bürünmüştü. Ona göre, Tanrı bütün isim ve sıfatların ötesindeydi. Tanrı hakkındaki fikri sorulduğunda, Einstein şunları söylemişti: "Farz edelim ki, size gerçekten hayran kaldığınız bir tablo getirdim. O zaman ressamı görmek ister miydiniz? Elbette hayır. Ama bilirsiniz ki, bu tablonun ardında onu yaratan bir düşünce var. İşte

doğa da büyük bir tasarımcının tablosudur. Bu yüzden ressam ya da tasarımcıyı merak etmenize gerek yoktur. Yapacağınız şey, sonsuz bir zekânın ürünü olan bu doğadan zevk almanız, onu yaşamanızdır."

Birçok insan, Tanrı adı verilen bir kudretin, bir varlığın var olduğuna inanmaktadır. Bu varlık, eğer isterse, insanların istedikleri şeyleri onlara verebilmektedir. Kur'an şöyle söyler: "Allah dilediğini hesapsız şekilde rızıklandırır." (24. sure, 38. ayet) İnsanlar isteklerini kabul ettirmek için dua ederler. Eğer istekler Tanrı'nın hoşuna gitmezse, onları geri çevireceğine de inanırlar. Bu yüzden duaları Tanrı'nın istekleriyle uyumalıdır. Zihinlerinde oluşan bu fikirle insanlar duaları formüle etmişler, dikkatlice gözden geçirmişlerdir. Kafalarında hep O'nu nasıl memnun edecekleri düşüncesi yer etmiştir.

Acınacak bir gerçek de şudur ki, Tanrı tamamen başka bir dünyaya aitmiş gibi anlaşılmıştır. Ki bu dünya içinde insanın hiçbir payı yoktur. Ve aşkın hâle getirilmiş Tanrı adına savaş edilmekte, cinayetler işlenmektedir.

İnsanoğlu Tanrı'yı kendi imajına uygun bir şekilde yaratmıştır ve üstelik bu yaratışının kendi ideallerine uygun düşmesini beklemiştir. Beklentilerine uygun düşmediği için de şaşkınlığa düşmüş, acı çekmiştir.

İnsanın düşüncesi genişledikçe, Tanrı fikri de ge-

leşmiştir. Birey daha fedakâr, merhametli ve adil oldukça Tanrı da ona benzemeye başlamıştır. Günümüz dünyasında, Tanrı bu kadar kötülüğe, ıstıraba ve mutsuzluğa izin verdiği için şaşkın ve endişeli olan milyonlarca iyi insan vardır.

İnsanoğlu sadece kendisine güvenerek, aklını ve mantığını kullanarak şimdiye kadar kendisini kuşatmış olan sis perdesini dağıtmış durumdadır. Gözlem ve deneylerle de karanlık bir dünyaya ışığı getirebilmiştir. Bizler, mantıklı düşünerek, kul olma inancını terk ederek, kendimize güvenerek, bütün sorunlarımızı Tanrı'ya yüklemeyerek ve düşüncelerimiz vasıtasıyla doğaya hâkim olup onu kullanarak fiziksel, zihinsel ve ahlâksal açıdan gelişmiş durumdayız.

Güneş nasıl çeşitli açılardan ve çeşitli seviyelerden bakıldığında farklı bir genişlikte ve kalitede gözüküyorsa, bir ve tek olan Tanrı, yani Sonsuz Varlık da farklı insanlara farklı görünmektedir. Bunda ise insanların zihinsel genişlikleri ve anlayışları en büyük etken olmaktadır. Şuurun en alt düzeyindeki bir insan, Tanrı'yı sadece bir kral ya da yüce bir kişi olarak görür. Ancak görüş açısı derinleştikçe Tanrı'yı, bir gezegenin yönetici gücü olarak algılar. Anlayışı çok daha büyüdüğü zaman ise Tanrı'yı bütün evrenin yöneticisi olarak görmekten yola çıkarak, sonunda Tanrı'nın gerçekte kendisi olduğunu düşüncesine ulaşır.

Aziz Augustin bu konuda şunları söylüyor: "Seni bulmak için dünyadaki bütün sokakları, meydanları ve kentleri dolaştım ama Seni yine de bulamadım. Çünkü aradığım Sen, benim dışımda değil, benim içimdeydin."

Yazımı yine Silver Birch'un ifadeleriyle bitirmek istiyorum:

"Her zaman ifade etmeye çalıştığım ama sözlerimin yeterli olmadığı, kişisellikten tümüyle uzak mükemmel bir yasa fikri vardır. Bu yasa ne sizin ne de benim düşüncelerimden etkilenir. Bütün varoluşu düzenleyen odur. Bütün mevsimlerin düzenini o ayarlar. Dünyanızdaki her gelişimin, hareketin, faaliyetin ve ritmin işleyişinden sorumlu olan bu yasadır. Her eylemin, her düşüncenin, her kelimenin farkındadır. Tezahür etsin ya da etmesin tüm yaşam boyutlarının sebebi. Ve bu yasaya benim de katkım olmaktadır. Onun ardında yatan düşüncüyü ifade ettiğiniz sürece, buna ister Büyük Beyaz Ruh, ister Tanrı, isterseniz başka bir şey deyin, değişmez. Tüm hayatın ölçüsüdür bu kudret. Bu kudret olmasaydı hiçbir yaşam meydana gelmezdi. Varlığına hayat veren hareketler o. Ona Tanrı diyebilir, Büyük Ruh diyebilir ya da Sonsuz Zekâ diyebilirsiniz. Ama tüm bunlar sadece kelimelerden ibaret kalmaktadır."

(Two Worlds, Mart 1993'ten Çeviren: Ayhan TOLAYBENK)

HADDİMİZİ BİLMELİYİZ

* Hürriyet KALALI *

Mutlak Yaradan'ın âdil olmadığından söz edilebilir mi? Bu soruya hepimiz O'nun mutlak âdil olduğunu ve müteal adaletin, İlahî İrade Yasaları'nın belki de çatısı olduğunu söyleriz.

ZEKÂ FARKLILIKLARI

Bu derece kesinlikle vazettiğimiz bu olgu temel müşterğimiz olmak üzere insanlara şöyle bir bakalım: İnsanların değişik maddî ve kültürel ortamlarda ve farklı zekâ yapılarında olduklarını görüyoruz; farklı imkânlar ve zekâ şartlarındaki bütün nüansları analiz edecek güçte olduğumuzu söylemek had bilmezlik olur ama, gözle görülür uç noktaları incelemize de bir engel yok sanırım.

Maddî seviyesi yüksek ortamlarda hayatını sürdüren ve zekâ katsayısı da yüksek olan insanların yanında yoksul ortamlarda, vasat hatta altında zekâ seviyesinde yaşayan insanlar var.

Şimdi biz bir kere bu durumun gayet âdilâne ve varlığın ihtiyaçları ile alakalı olduğunu biliyoruz, ama konuya bir kere de zekâ olgusu çevresinde dönerek bakalım.

Bir kere varlık, yaşadığı hayat plânının sorumluluğuna sahip olmalıdır, daha doğrusu böyle sanmalıdır. Esasen bu sanıyı hissetmek zorundadır, bulunduğu realiteyi ancak böyle yaşar; ne zaman daha üst seviyeden tesirleri almaya başlar, o zaman bu sanıyı da tedricen üzerinden atmaya başlayacaktır.

TEKÂMÜL VE İHTİYAÇLAR

Spiritüel literatürü karıştırmış olanlar tekâmülün yatay ve dikey durumlarını bilirler. Bir realiteyi hakıyla tanımak, o realitenin bilgisini öze hak ederek tekrar mal edebilmek, realiteyi parçalardan oluşmuş mozaik bir pano gibi düşünürsek, mozaığın bütün parçalarını tek tek

yaşamak ve anlamak kaderi ile mümkündür.

Şimdi varlığın tekâmülü gereği sıra iyilik etme hassasını kazanmaya gelmiş olsun. Bu hassasını tanıyabilmesi için varlığını o hayat içinde büyük bir yüzdeyle, ilgili eprövlere hasretmesi gereklidir. Mozaığın birçok parçası henüz varlığa mal edilmemiştir, ama varlığın bu bilgilerle ilgili tatbikat yapması mümkün değildir. Plânında yoktur ve yapamaz. Çünkü çevresel faktörler, ayarlanan zekâ ve bağlı olarak oluşan yapılaşma onu belli kategorilerde bir eprövlere aralığına iter ve tatbikat yaptırır. Gereken de budur.

Gururu ele alalım. Varlığın öyle kaba düzeyde bir gururu vardır ki, üzerine gütmekle bir sonuç elde etmek mümkün olmayacaktır ve bir hayat eprövünde yalnız bu hassa işlenir. Hassanın varlık yapısında zayıflatılabilmesi için tatmin edilmek mecburiyeti vardır; işte bütün bir ömür maddî servet içinde yüzmek ve böbürlenmek kaderi olmuştur. Bu eprövlere randımanlı yaşayabilmek için ne kadar zekâ gerekirse o kadar verilir. Burada ölçü, varlığın zatını en ince nüanslarına kadar tam bir doğrulukla bilen yüksek varlıkların ölçüsüdür. Bizim yapacağımız benzetmeler hâliyle çok kaba düzeyde kalacaktır.

Sabrı öğrenmek, plânının ana gayesi olan bir varlık düşünelimi; varlık hiçbir şeyi kolaylıkla elde edememelidir, zorlanmalıdır, üzülmalıdır. Sabır başka türlü denenemez ve öğrenilemez. Bu eprövlere yaşatacak hayat, belli faktörlerle birlikte belli bir zekâ seviyesini gerektirir. Kısaca söylemek istediğim şu ki; zekâyı verdiğimizde, ömrünü ilmi çalışmalara vakfedecek kadar sabrı bilen bir varlığın böyle bir epröve ihtiyacı yoktur. Varlık odur ki, zekâsını kullanarak uzun vadeli sonuçlar getirecek işler yapmaz, yani sabırsızdır. İşte böyle bir epröv yani daha az zekâyla yaratılan yeni bir dünya ona sa-

bir eprövləri yaptıracaqdır.

Burada birkaç ikazda bulunmak icap eder. Bir kere söylediklerimizden çıkar gibi olan, "Fakir insan daha fazla, zengin ise daha az tekâmül etmiştir." savı çok yanlıştır. Ayrıca sabir eprövləri yaşayan varlıkla, sabrı bilen bir bilginin, bilgin lehine farklı tekâmül seviyelerinde olması icap etmez ya da kriter bu değildir.

Plânetimizdeki tekâmül yatay bir mahiyet arz eder ve varlıklarda aynı realiteyi daha iyi, daha ufki temaşa etmek bakımından farklılık gösterirler. Bu farklılık ise mozaik panonun tamamına nispetle varlığın derecesine göre değişir, yoksa bir ya da birkaç bilginin sahibi olmakla değil.

Demek ki zekâ, bu vasatta tekâmül etmek zorunda olan varlıklar için ihtiyaçlarıyla alâkalı bir mahiyet arz eder. Liyakatle hiçbir alâkası yoktur. Unutmamak gerekir ki, zekâ özürülü bir bedenlinin ruh varlığı, zekâ seviyesi çok yüksek mevki ve itibar sahibi bir bedenlinin ruh varlığından daha liyakatli olabilir. Nihayetinde her ikisinin de yaptığı, mozaığın parçalarından birini daha panoya yerleştirebilmek çabasıdır.

HADDİNİ BİLMEK GEREK

Bu bilginin farkında olan insan hangi dersleri çıkarmalıdır? İnsanın yaptıkları ve yapamadıklarının hiçbir önemi yoktur. Plânı gereği varlık, yaşadığı olayların kendisinde meydana getirdiği nefis kökenli her türlü ıstırapı ince bir müşahede altında tutmalıdır. Bu yoldaki cehit öncelikle varlığın plânını büyük bir yüzdeyle tatbik edebilmesine sebep olurken, buna bağlı olarak verilmek istenen, anlaşılma sırası gelen bilginin farkına varılması ve hatta anlaşılması imkânları artmış, yükselmiş olur.

Had bilmezlik etmeden, altından kalkamayacağı yükün altına girip plânını bozmadan, dış şartların insan için çok yüksek seviyeden düzenlediği ve en doğrusu olduğu bilinciyle hareket edip, ancak olabileceği oldurmaya çalışmak da lâzımdır. Unutmamak gerekir ki, nefis hep pusudadır ve bazen inanılmayacak güzellikler ve doğrularla karşımıza çıkar.

Onun içindir ki, müşahede kabiliyetimizi inceltmek ve daha yüksek tesirleri alabilecek frekansı bulmak zorundayız. Bu yolla da kıyas kabiliyetimizin, tefrik kabiliyetimizin yükseldiğini ve önümüzde yeni ufukların açıldığını göreceğiz. Ama hep had bileceğiz.

Had bilmek hiçbir zaman yoldan çıkmamaktır.

Had bilmek yolu en kısa etmedir.

Had bilmek en az ıstırapla hak etmektir.

Had bilmek nefis yağmurundan koruyan şemsiyedir.

Had bilmek daha çok şemsiyeyi tutan eldir, ele bağlı koldur. Güçlü bir bilek, hem elin, hem kolun gücüdür. O kol ki fırtınalarda şemsiyeyi bırakmasın; o bilek ki, kıvrak olsun, nereden geleceği belli olmayan yağmuru hep izlesin, şemsiyesine yön versin.

Had bilmek zordur; "Ben haddimi biliyorum." demekle had bilinmez. Hepimiz aynı yolu yürüteceğiz, ama en az ıstırapla liyakat kazanmamıza, hem de yolu daha çabuk katetmemize sebep olur ki, matlup olan da bu olsa gerek.

Var olana kıyasla hiçbir şey olmadığımızı anlamak için çok ince bir müşahede gerekmez. Buna rağmen bir günde kaç kere "ben" dediğimizi ve ne mertebeleri kendimize yakıştırdığımızı bilseniz şaşarsınız. Had bilmek kolay değildir. Önce bu gerçeği kabul ederek had bilmenin güzel bir örneğini verelim. Kendimize örnek olduğumuz sürece iyi yoldayız demektir.

Kendi kendimize örnek olmak ne demek, kişi kendine nasıl örnek olabilir? Bu, kişiliğin binlerce yüzünün ve bunların sayısız kombinezon ve değişik oranlı karışımlarının farkında olmayan varlığın kendini bir ve tek sanma yanılığısıdır. Halbuki böyle değildir.

Dünyadaki hayatımız, zatımızla getirdiğimiz varlık seviyemiz, artı bir hayat boyunca çevresel faktörlerin değişik düzeydeki empozisyonlarıyla oluşan kişiliğimizle bir bütündür ve varlık zatını kişiliğine baskın kılmak savaşını da verir bir anlamda. İşte kendimizi örnek almak demek zatımızla hareket etmeye çalışmak, baskın kılmaya çalışmak demektir. Bu,

ayağı yere sağlam basmak demektir. Yalnız zata dayanmakla tekâmül edilmez, ama yoldan da çıkılmaz ve eprövlerin vermek istediği yeni bilgiyi varlık almak yoluna girer, kısır döngüden kurtulur.

Had bilmek, insanın kendisine yakıştırdığı mertebelerde olmadığını idrak etmesidir. İnsan, hiçbir şeyi yapamaya çağını, olanın olması gerektiği için olduğunu anladığında had bilmenin bizim plânetimiz için en yüksek seviyesine çıkmış demektir. Bu da hiç kolay değildir, ama çok zor olmayan bir yaklaşım bulunabilir.

Söyle ki; insanların yapmak, etmek hususunda birbirlerini kıyaslamaları ve birtakım mertebeler oluşturmaları insanlar arasında bir farklılık olduğu yanılığını uyandırmıştır ve insanlar kendi koydukları hiyerarşik yapıda kendi yerlerini beğenmemişler ve hep bir üst statüyü arzu edegelmişler, sayısız psikolojik taponlar sayesinde de arzularının birçoğunu gerçek sanıp onlara bir güzel inanmışlardır. Kişiye "Bu taponlarını at!" demesi, "Gerçekten neysen onu kabul et ve yaşa!" demesi kolaydır, sonuç alması ise çok zordur. Öyleyse diğer insanların düşündüğü gibi olmadığını anlamasını sağlamak, kişilik oluşumunun sebebinin yakalamak demektir ki, daha akılcıdır.

DIŞ GÖRÜNÜŞ İNSANI YANILDIR

Ne yapılabilir? Bir kere, insanların dış görünüşlerine bakarak ya da kısa bir zaman aralığında müşahede edebildiğimiz sübjektif yapısına bakarak hakkında kanaat sahibi olmamız imkânsızdır. Gerçekte kanaatlerimiz, kişiliğimizle biçimlenmiş süfli kıyas bilgimizin harekete geçmesiyle aldığımız tesirleri transforme edip sakat biçimde algılamamızdan do-

ğar. Bu görüşü daha da iddialı hâle getirelim; hiç kimse düşündüğümüz gibi değildir. Kanaatlerimiz hiçbir zaman gerçek değildir. Bu plânet dahilinde de bu zaten pek zordur. Öyleyse kişiler hakkında uydurma fikirlerle hareket ediyoruz ve kendimizle kıyaslıyoruz. Dikkatle müşahede ederseniz görürsünüz ki, aynı sosyal yapı içinde olup da herkesin hakkında olumlu kanaatler belirttiği insan yoktur ve bunun sebebi kısır, süfli bir kıyas bilgisiyle hareket edildiğindedir. Hemen "Hiç olur mu?" diyeceksiniz. Emin olun, çoğunluğun haklarında iyi şeyler düşündüğü kişiler en az bilgi sahibi olunanlardır. Bu kişiler zaaflarını topluma yansıtmamak için kendi kabuklarına saklanırlar ve genellikle topluma bir iki müspet yönleriyle sürekli demarş yaparak haklarında müspet bir imaj yaratırlar. Arzu ettiği şeyi imajine eder sonra ona inanan insan da geri kalanı halleder.

Mademki insanlar hakkındaki kanaatlerimizin hiçbir değeri yok, bunu anladık, kanaat beslemeyelim. Onlardan gelen tesirlerin uyandırdığı intibalara dikkat kesilelim, onlar bize yanlışlarımızı söyleyecekler ve hiç de çekmek zorunda olmadığımız ıstıraplarımızı fark etmeye başlayacağız.

Kendini inceleme başlamıştır artık; insanın bu plânette kendinden önemli hiçbir şeyi yoktur ve insan kendini tanımak, kendini bilmek zorundadır. Bu işleyle kuyu kazmaya benzer. Sonsuz bir zaman beklessek, aracımız hep iğne, kuyu yeri hep önümüzde olacak. Bilginin değeri öyle büyüktür ki, hak etmeden anlaşıl-mamak mukadderidir. Bu diyardan gitmekse hayal bile değildir.

Öyleyse başlayalım; bilim ki, her şey ilk adımla başlar.

Sayın Okuyucularımız,

RUH ve MADDE Dergimiz Temmuz 1993'ten itibaren 15.000 TL'den satılacaktır. Haziran ayı içinde abone olanlara eski fiyat uygulanacağı gibi yayınlarımızı % 20 indirimli alabileceklerdir. Duyururuz...

Ruh ve Madde Yayınları

BİLİNMEYEN SEVGİ

Derleyen: Selman GERÇEKSEVER

"SEVGİ"

karşıtı olan "nefret" ve sinonimleriyle birlikte günlük yaşamda en çok kullandığımız sözcüklerden biridir. Anlaşılması ve tanımlanması bakımından en çok alternatif

olan, insanlara pek çok değişik şuur hâli yaşatan, bu nedenle üzerine pek çok kitap, şiir, tiyatro eseri, beste yazılmış olgulardan biridir. Ölçülmez, biçilmez, tartıya gelmez, görmemezlikten gelinemez; bu sübjektif niteliklerine rağmen, en materyalist kafaların bile inkâra dillerinin varamadığı, kimilerine göre olgu, kimilerine göre bir duygu, bizlere göre de bir "enerji" den başka bir şey değildir. Hayat enerjisi gibi, zaman enerjisi gibi...

Bu bakımdan; ister katı maddeci yaklaşıma sahip olalım, ister daha esnek ve küresel bir yaklaşıma sahip olalım, bizi çok yakından ilgilendiren bu SEVGİ konusunu durup durup ele almak, pek yarasız bir tekrar sayılmasa gerek...

O hâlde nedir SEVGİ? Sevgi, üretilen bir şey midir? Üretilen bir şeyse, bunun kaynağı biz miyiz? Ya da bize çok bağlı olan, bizi çok seven, ya da en azından öyle görünen, öyle olduğunu sandığımız eşimiz, çocuğumuz, kedimiz, köpeğimiz, sevgililerimiz mi? Sevilerek bakılan bir saksı çiçeği ile, sevilmeden bakılan bir saksı çiçeği neden birbirlerinden farklı büyüme gösteriyorlar? (*) Elektronu, atomun etrafında tutan çekim gücü nedir? Evrensel dayanışma ve yardımlaşma yasasının temelinde olan nedir? Nihayet, "Tanrı sizi sevgisinden sevgisiyle yarattı." ne demektir?

Görüldüğü gibi konuya girer girmez bir yığın soruya karşılaşıverdik. Herhalde en iyisi; mümkün olan en geniş kapsamlı bir tanıma ulaşabilmek için, yapabildiğimiz kadar konuya yüksekte ve küresel bir tarzda bakmak olsa gerek. Çünkü konunun, ilk bakışta bile göz ardı edilemeyecek evrensel (evrenleri kapsayan) bir uzantısı var: Zaman

enerjisi gibi, hayat enerjisi gibi, ruh varlığı gibi, Allah gibi... Bu durumundan dolayı; hiçbir engel tanımadan, tüm evreni dolduran, tüm uzaysal objeleri tararcasına yayılıp giden ışık fotonlarından pek farkı yok SEVGİ ENERJİSİNİN. Âdeta, evrensel bir merkezdeki ışık kaynağından dışa doğru yayılan fotonlar gibi bir durum var karşımızda.

Dolayısıyla bir foton tufanının, yani sevgi akışının içindeyiz. Bu sevgi akışı evrenleri dolduran varlıkların ve bizlerin içinden akıp geçiyor. Belki varlığın yapısına göre şu ya da bu şekilde, şu miktarda ya da bu miktarda geçiyor. Çünkü her şeyin, her şeyi geçirenliği, ya da onunla karşılaştığı zaman tavırlanması başka başkadır. Varlığa dıştan gelen bir etki olduğuna göre; tepkinin, varlıktan varlığa değişecek olan bir husus olması, gayet doğaldır. O hâlde bu, iyi bir şeyse, iyi olduğunu benimsemişsek, bunu varlığımızdan, kendi içimizden daha çok geçirecek ya da ona ekran olabilecek bir hâle gelmeliyiz. Bu konuyu, ilerleyen paragraflarımız içinde tekrardan ele almak üzere şimdilik bir kenara ayırarak; SEVGİNİN bir enerji olarak olduğu hususu üzerinde biraz daha düşünelim:

SEVGİNİN KAYNAĞI

Az önce yapabildiğimiz kadar küresel bir yaklaşımla SEVGİ enerjisinin, sonsuz ve sınırsız olan evrenin, evrenlerin merkezindeki bir ışık kaynağından yayılan sürekli bir foton akışı olduğunu söylemiştik. Bu merkezde olan, nurların nuru Tanrı (Allah) olduğuna göre, evrenlerin dokusunu oluşturan gerçek sevginin Tanrı olduğunu söyleyebiliriz. **O hâlde SEVGİ, kaynağı TANRI olan bir tür enerjidir.** Biz varlıklar da bu enerjinin âdeta, partikülleri, fotonları; bu ışmanın, bu nurun, bu akışın unsurları durumundayız. Çünkü bu ışık, bu nur fotonlardan oluşmuyor mu? İşte varlıkta birlik, işte tezahür etmiş olanda bütünlük... Biz varlıkların evrensel özlemi de, kopup geldiğimiz o merkeze dönmek değil midir? Esasen O'ndan ayrı değiliz. Hiyerarşik bir yapılanma içinde kendimize en uygun, dolayısıyla merkeze değişik uzaklıklarda bulu-

(*)Baxter etkisi. Bakınız, **BİTKİLERİN GİZLİ YAŞAMI.**

Anne Sevgisi... Karşılıksız...

nuyoruz. Dolayısıyla bazı inisiyatik öğretilerde, o zamanların anlayışına göre bir "kavuşmak"tan söz edilir. Aslında varlıklar, bir olandan kopmuş değil-ler ki, kavuşmak söz konusu olsun...

SEVGİ: EVRENSEL KATKI MADDESİ

Bu anlayışımızdan hareketle, bunun doğal bir uzantısı olarak; hepimiz o nurun parçaları (fotonları olarak), "Gerçek Birlik" kavramına da ulaşabiliriz. Yani, hepimiz bir olana, bir bütün olana, bütünsel hâlde bulunana mensup, birbirine özdeş fotonlarız. Bu bakımdan Tanrı nezdinde hepimiz biriz. Varoluş sebebimiz de, tüm faaliyetimizin yönü de O'na doğru ve O'nun içindir (*). Fiillerimizin ve hareketlerimizin amacı vazifedir. O vazife de, mensubu bulunduğumuz plânımızla birlikte O'na hizmettir. O'nun amacını tahakkuk ettirme yolunda gelişmeye, merkeze doğru sonsuz yolda ilerlemeye çalışıyoruz. Bizler, aynı kaynağa mensup, birbirinden hiç farkı olmayan, aynı büyük ırmağı oluşturan su damlacıkları olarak bu evrensel akış içinde

(Fiillerimizin ve hareketlerimizin amacı vazifedir. O vazife de, mensubu bulunduğumuz plânımızla birlikte O'na hizmettir.*

kaynağa olan uzaklığımıza göre değişik yerlerde bulunuyoruz. Sevgi ise, bu bütünlüğün, bu birliğin en önemli katkı maddelerinden biri ve her şeyi dışarıdan sarıp sarmalıyor. Bu dokunun dışında kalan bir şey yok. İşte bizler uçsuz bucaksız evrenleri üzerinde bulunduran bu sonsuz dokunun, dünya adını verdiğimiz bir zerresi üzerinde (spatyomuyla birlikte), maddeyle ilgili deneyimini artırmaya çaba gösteren ve bu nokta üzerinde hep birlikte yapacağımız bir sıçrama ile kıyam etmeye çalışan şu kadar milyar varlığımız. Böyle basit bir benzetme bile için sonsuzluğunu ve dolayısıyla önemini ortaya koymaya yetiyor sanıyoruz. Buradan da; tüm inisiyatik öğretilerle, peygamberler vasıtasıyla (ve özellikle İSA tarafından) sevginin üzerinde niçin bu kadar durulduğunu biraz sezinler gibi oluyorum.

SEVGİ ÜRETİLEMEZ

Bu sevgimiz bizi ister istemez, sevginin varlıklar tarafından üretilen bir şey olmadığı sonucuna getiriyor. Sevgi insan varlığının ürettiği bir olgu değildir. Sevgi varlıktan varlığa aktarılan, kullanılan, kendisiyle bir şeyler yapılan, kullanıldıkça, başkalarıyla paylaşıldıkça artan ve bu şekilde tüm varlıkları birarada tutan bir enerjidir. O zaten var olan bir şeydir. Biz onun ancak belirli bir gelişim düzeyinden sonra farkına varabiliriz; onu, her gelişen insan gibi kendi içimizde keşfedebiliriz. Onu, yine gelişim düzeyimize ve bünyesel yapımıza göre kendi içimizde şu ya da bu oranda geçirebiliriz, geçmekte olduğunun farkına varabiliriz. O enerjiden, hareketlerimize ve fiillerimize şu ya da bu oranda bulaştırabiliriz.

Dolayısıyla, "Seviyorum. İçim sevgi dolup, taşıyor. Ben onu sevgimle büyütüp yetiştirdim." vs. derken, sevgi üretmiş olduğumuzu ifade etmiyoruz. Çünkü sevgi, üretilecek bir nesne değildir. Yaptığımız şey, bir bütünüün unsuru olarak, o bütünüün merkezinden her tarafa yayılan ve zaten içimizden geçmekte olan bu enerjiji kendimizden daha çok geçirerek belirli işlerimize ya da yakınlarımıza yönlendirmektir. Dolayısıyla üretmenin tam tersine olmak üzere; yaptığımız iş, tüketicilikten başka bir şey değildir. Sevgi, kullandıkça bitip tükenecek bir enerji de değildir. Onun kaynağı sonsuz olduğu gibi, kendisi de sonsuzdur. Bir köyün içinden geçerken, çeşitli değirmenleri de çevirip giden, ama ne kadar çok değirmen çevirirse çevirsin, hiç azalmayan ırmak gibidir... Bizim yapabildiğimiz ve kapasitemize göre de daha çok yap-

mamız gereken; bu enerjiyi en derinden hissederek onu fiillerimize ve hareketlerimize yansıtarak dışa vurmaktır.

SEVGİ YASASININ İHMALİ

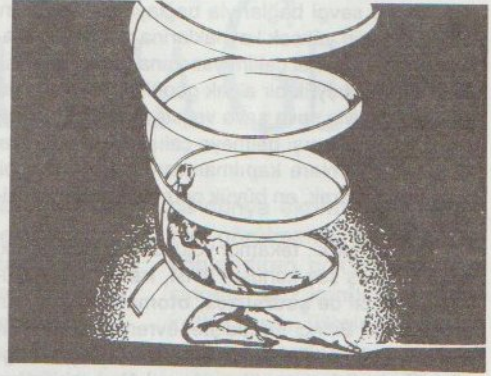
Varlık olmanın, mensubu bulunduğumuz bu bütünün bir unsuru olmanın gereği olarak, bu işlevimizi yerine getirsek de, ya da maddesel bağımlılık ve tutkularımızdan dolayı getiremesek de, hatta bunu tüm bu gezegene enkarne varlıklar olarak hep birlikte yapsak bile bu kozmik işleyişe engel olamayız. Çünkü, Bedri Ruhselman'ın belirttiği gibi (*) "evrenin hiçbir yarası yoktur ki, kendi parçalarından olan varlıkların ters hareketleri karşısında sarsılabilsin". Başka bir ifadeyle, evrenler içinde bir zerre mertebesinde olan şu gezegencik üzerinde **sevgi yasa**sının ihmalinden dolayı insanîyetin manevî ölümü hiçbir zaman ebedî bir vukuat oluşmaz.

Yukarıda da belirttiğimiz gibi, bütünsel olana, bir olana ait bir kudret olarak SEVGİ; evrenlerdeki tüm hayatların ve hareketlerin kaynağı olmaktadır. Bu hâliyle SEVGİ; tüm evrenlerde, içlerinde bulunan unsurlarıyla birlikte hepsini birarada tutan genel bir çekim yarası olarak önümüzde bulunmaktadır. Elektronları bir çekirdek etrafında toplayan, dünyaları bir merkeze bağlayan ve tüm evrenleri bir birliğe doğru sürükleyen bu yasa, ruhlar arasında mevcut olan sevgi bağlarının âdeta bir simgesi ve maddesel bir bazıdır.

Böyle bir yasanın durması veya aksi bir kuvvetle değişikliğe uğratılması evreni, evrenleri yok edecek kadar hayalî sonuçları düşündürebiliyorsa; tıpkı onun gibi, ruhlardaki sevginin kalkması veya bu sevginin, kinler, düşmanlıklar ve ihtiraslar gibi aksi ve merkezaç kuvvetlerle değişime uğraması da, öylece ruhsal yaşamımızı berbat ve perişan edebilir. Söz konusu genel çekim yasasının, içinde bulunduğumuz görünümü, bu kudretin buradaki tezahürü insanlık (kardeşlik) sevgisidir. İnsanlık sevgisinin, beşerî ilişkilerdeki önemini daha sonraki paragraflarda tekrar ele almak üzere, buraya kadar yaptığımız genel bir bakıştan sonra dikkatimizi kendi üzerimizde daha çok yoğunlaştırıyoruz.

İNSAN VE SEVGİ

Kuşkusuz, insan olgunlaşma yolunda her an yürümektedir. Bu yürüyüş, ağır olduğu için uzundur. Zoraki olduğu için de ıstıraplarla doludur. Aslında ıstırapın, biz dünya insanlığı için gelişme-

Tekâmül spiralinde insan

nin gereği olduğunu da biliyoruz. Kendi geçmişimize dönüp baktığımız zaman, görüyoruz ki belirli sınırlardan sonra belirli anlayış ve olgunluk düzeylerine ulaştığımız. Sevecenliğimiz bile bu zorluklardan sonra belirginleşmiş. Birçok direncimizi, pasımızı, kırımızı bu şekilde temizlemiştir. Egomuzu bu sayede inceltmiş, bağımlılık ve tutkuların, hırsın, gururdan, kibirden hep ıstırapla kurtulmuşuz. Bu tortulardan dirençlerden kurtulduğumuz oranda da evrensel sevgi enerjisini daha çok çekebilir ve etrafımıza yansıtabilir hâle gelmişiz. İleri yaşlarda da tüm hayatın, olduğu gibi bir dizi rahatsızlıklardan oluştuğunu ve bizim bunlar sayesinde bir yerdan bir yere gelebildiğimizi, ya da bunlara rağmen hâlâ gelemediğimizi anlarız. Bu durum, en veziz ifadesiyle, "Dünya rahat yeri değildir." şeklinde söylenmiştir. Çünkü, egoya düşkünlük demek olan rahata düşkünlük, insanı egoizme, o oranda nefsanîyete, yani uyumsuzluğa ve sevgisizliğe götürür.

Bu da vazife yapmamızı engelleyen en büyük engeldir.

İNATÇI BİR VARLIK

Bu şekilde uyumsuz yanı olan, nefsinin doğrultusunda giden insan, hükümlerinde eğilmez ve bükülmez olan doğanın karşısında inatçı bir varlık rolüne girecektir. Bu ters tutumundan, daha doğrusu ilâhî İrade Yasaları'na uygun düşmeyen bu tutumundan dolayı bir süre, yani işin farkına varana kadar hüsrandan hüsrana, düşse kalka yoluna devam etmek zorunda kalacaktır.

KÖR TUTKULAR, ŞUURSUZ EĞİLİMLER

O hâlde akli başında olan insanın yapaca-

(*) Ayrıntılı bilgi için bakınız : *Ruh ve Madde Dergisi, Cilt:32, Sayı:380 Sayfa:17*

ği; ruhunu sevgi bağlarıyla bağlayarak, kendisini zaten evrenin yüksek kaynaklarına doğru sürükleyen doğanın genel çekim yarasına (sevgi enerjisi, ilâhî kudret) büyük bir açlık gönüllülükle boynunu eğip, iradesiyle seve seve ve isteye isteye tabî olması ve buna karşı gelmeye çalışan kör tutkulara, şuursuz eğilimlere kapılmamasıdır. Bu tutum bizim, insan olarak, en büyük görevlerimizden birisini oluşturur.

Demek ki, tekâmül yolunda (spiralinde) iki türlü ilerleyiş söz konusu; birisi, **irademizle** yürümek, ikincisi de **şuursuzca, otomatik** olarak yürütülmektir. Birinci tür gidişte, evrensel bütünlüğe daha bilinçli ve aktif bir katılım vardır. Böyle bir gidişle irademizin evreni kapsayan hâle gelmesi kolaylaşır. Aslında, bunun böyle olması için ıstıraplar içinde yaşıyoruz. İradenin evreni kapsayan hâle gelmesi, sabrın güçlenmesine bağlıdır. Çünkü irade, sabrın esasıdır. Yani bilerek içsel ıstırap çekmektedir ki bununda kökeninde uyumsuzluk vardır. Uyum sağlama çabamızı arttırdıkça, bunda ustalaştıkça ıstırapların kabalığı da hiç değilse giderek azalacaktır, tekâmül yolunda gidişimiz hızlanacaktır. Başka bir ifadeyle, bağlı olduğumuz plâna karşı olan vazifemiz sevgimiz ve hissiyatimiz gitgide güçlenecektir.

OTOMATİK GİDİŞ

Tekâmül yolundaki ikinci tür ilerleyişimizde, (şuursuzca otomatik tarzda) ise; sorumsuzca bir gidiştir söz konusu olan. Otomatizm içinde bulunan varlık, şartlandırmalar içindedir ve bunların farkında değildir. Onlarla özdeşleşmiş vaziyettedir. Bu tür gidişle sabır, irade ve çaba hemen yok gibidir. Dolayısıyla da tekâmül yolundaki (spiralindeki) insanın farklılaşması çok az ve yavaş olur. Çünkü otomatik insan; duygularda, sezgide ve vicdanda fakir insandır. Otomatik insan aynı zamanda uyum zorlukları içinde bulunan bir insandır, çünkü sabır melekesi henüz gelişmemiştir.

Tekâmül yolunda bu iki yürüyüş şekline bu şekilde kısaca değindikten sonra, doğal olarak diyebiliriz ki; irademizle yürürken atacağımız her adımda, ruhumuzda parlayan mutluluk ışıklarının yanmasına karşın; otomatik bir derleyiş içinde sürüklenip gittiğimiz zaman, duyacağımız ıstırapların (*) acılıklarını tatmaktan kendimizi kurtaramayız. İnsan kardeşlerimize karşı sevgiyi, bilerek ya da bilmeyerek çiğneriz. Bu ise ilâhî İrade Yasaları'ndan birine karşı gelmektir.

SEVGİNİN İKİ DÜŞMANI

Yukarıda sözünü ettiğimiz otomatik insanın özelliklerinden sadece ikisi olan kibir ve bencillik ise aynı zamanda sevgi tohumlarının kendisinde yeşermesini engelleyen iki önemli engeldir. Başka bir ifadeyle; sevginin iki düşmanı kibir ve bencilliktir. Kibir ve bencillikle sersem olup da, sevmek zevkinden mahrum kalan insan, bu iki düşmanı ortadan kaldıracak bir olayın (ya da olayların), örneğin; ıstıraplı bir esaretin zinciri altına girebilir. Acı olmakla beraber, aslında bu da bir olgunlaşma yoludur. Bu bakımdan, eğer ancak minnetler ve ıstıraplar içinde yükselebiliyorsak, bunun nedenini kendi irademizle doğayı ve varlıklarını sevmemizde aramalıyız. Eğer bu arayışımızı ciddiyetle yaparsak; bunun hemen ardında uyumsuzluklarımızın (nefsaniyet) bulunduğunu göreceğiz. Çünkü sevgi enerjisinin en büyük engeli, söz konusu uyumsuz yanımız, yani nefsanî düzeyimizin tortu katmanlarıdır, dirençlerimizdir.

YARATICILIK

Görüldüğü gibi; sevginin, tekâmülde rolü büyüktür. Sevginin, tekâmüldeki önemli rollerinden biri yaratıcılıktır. Yaratıcılık, insan ruhunun er yüksek yeteneklerinden biridir. Dolayısıyla sevginin bu rolü, insanı yalnız evrensel ahenge kavuşturmak değil, aynı zamanda o ahenk içinde insanın faal ve yaratıcı bir unsur olmasını temin etmek şeklinde ortaya çıkar.

O hâlde insan toplumlarını, hatta dünya insanlığını kendisinden tezahür ettirebildiği sevgi oranında ve bunu günlük hayata yansıttığına bakarak, genel durumu hakkında şöyle bir sonuca varabilir miyiz? Şu dünya gezegeni üzerinde yaşayan ve birer insan olarak düşünen bizler, bugünkü hâlimizle daha çok gerilerdeyiz. Fakat ilerlemesini bilen ve isteyen "geriler"den olabilirsek, ne mutlu bize...

Buraya kadar derlediklerimizden anlaşılacaktır ki; evrensel sevgi enerjisi çeşitli ortam ve mekânlarda, oraların niteliklerine ve yapılarına göre değişik değişik ortaya çıkmaktadır. Bu, insan için de doğru: Otomatik şuursuz insanda başka; kendini bilen, duygularını kontrol edebilmiş, uyumsuzluklarını belirli ölçülerde azaltabilmiş, tekâmül yolunda iradesiyle yürümeyi az çok becermeye başlamış, yatay ve dikey tesirleri bünyesinde dengeleyebilen bir insanda başka türlü tezahür etmektedir.

(Devamı Gelecek Sayıda)

(*) *Istırap : Uyum sağlama çabası ve olayların taşıdığı bilgiyi alamamaktan kaynaklanır.*

KÜRESEL TOPLUMA GEÇİŞ

Ervin LAZSLO

Insanlığın geleceğiyle pek de paralel gitmeyen günümüz dünya sının bir özelliği var: Çeşitlilik ve bütünleşmenin yaratıcı etkileşimi. Bu ise, evrimin, gelişimin evrensel bir özelliğidir. Aynı şekilde doğada ve tarihte de geçerlidir. Nitekim bir dereceye kadar hem birliğe, hem de zıtlığa sahip olmayan bir dünyada hiçbir şey gelişemezdi. Bir molekül, bir hücre, organizma, ekoloji, bir böcek ya da hayvan topluluğunun hiç biri, tıpkı insan toplulukları gibi, kesinlikle aynı elemanlardan oluşmuş bir birlik değildir. Hepsi birbirine zıt parçalardan oluşmuş düzenli bir bütünlüktür. Ve zıtlıkların meydana getirdiği sonuçlar bir bütünleşmeyle dengelenir. Zıtlık olmadan, parçalar ne gelişebilecek, ne kendi kendini onaracak, ne de kendi kendini yaratabilecek bir varlık kapasitesine ulaşabilir. Bütünleşme yoksa, birbirine zıt olan elemanlar dinamik ve bölünmez bir yapıya uyum sağlayamaz.

Tarih boyunca bütün zıtlıkların, çatışmaların ardından daima bir bütünleşme meydana gelmiştir. Ancak zıtlık ile bütünleşme her zaman dengede değildir. Toplumsal gelişimin çeşitli evre-

lerinde, biri ya da diğeri daha üstün olabilmektedir. Daha sonra ise, kendi kendini düzeltme aşaması zorunlu olarak devreye girmektedir. Bütünleşme baskın ise zıtlıklara doğru, zıtlıklar hâkim ise bütünleşmeye doğru bir gidış görülmektedir.

Zıtlıkların ve bütünleşmenin birbirini etkilemesi, günümüz insan yaşamının belirsizliğinin esasını oluşturmaktadır. Çağımızda, toplumlarımızın zıtlığının ardından çok yetersiz bir bütünleşme gelmektedir. Gezegnimizde bağımsızlığını ilân etmiş 210 civarında ülke var. ABD, Japonya ve AET ülkeleri gibi ekonomik ve teknolojik devlerin yanında, nüfus yönünden dev olan Rusya, Hindistan, Brezilya, Çin gibi ülkeler var. Bunların dışında kilerin çoğunu ise, geri kalmış ülkeler oluşturunyor. Ayrı-

ca dünya ekonomisini, benzeri görülmemiş bir biçimde yönlendiren çok uluslu dev şirketler söz konusu. Bu şirketler hem ülkeleri içinde, hem de uluslararası alanda yatırımlar yapmakta. Ellerindeki nükleer birikimleriyle bütün insanlığı silip yok edebilecek kapasitede ülkeler var. Birinci ve ikinci sanayi devrimlerindeki yoğun enerji, mal, insan ve bilgi akışı sayesinde 20. yüzyıl dünyası küresel boyutlara ulaşmış durumda. Ancak ne var ki, o boyut içinde fonksiyon görmesi için gerekli yapılanmalara ve düzene ulaşmış değil. İkinci Dünya Savaşı sonrasında oluşan iki kutuplu dünya, çok daha karmaşık ancak artık sabit olmayan çok kutuplu bir sisteme girmiştir. Yaşanan zıtlıklar düzensiz ve yönlendirilecek gibi değil.

Dünyada Birleşik İnsanlık Realitesini kurmak insana düşen bir sorumluluktur.

Tüketimin artması, Batı hayranlığının yükselmesi birliğe değil tek tipe yönelmektir. Eğer insanlık toplumsal, ekonomik ve karakter gelişimi için gerekli olan dengeyi sağlamak istiyorsa, bütünleşmeye yönelik ıslah edici evreye girmelidir. Günümüzde, küresel boyuttaki düzenli bir topluma, yumuşak ve etkili bir geçişin ihtiyacı içindeyiz. Dünya düzeyinde bir barışa, toplumsal adalete ve ekonomik bir rahatlığa ihtiyacımız var.

Bütünleşme tek tip hâline gelişle karıştırılmamalıdır. Tek tipte bir görünüm almak, bir elemanın üstünlüğünü ve diğer elemanların da ona tâbi oluşunu ifade eder. Ama bütünleşme, tüm elemanların paylaşımcı ve karşılıklı iyiliğe dayanan bir düzen içinde birbirine yardım etmesidir. Bu durum, yine de zıtlıkları ortadan kaldırmaz, çünkü toplumsal organizasyon düzeyinde gerçekleşmektedir. İşte burada doğadan bir şey daha öğrenmekteyiz. Gelişen varlıklar bütünlüğü içinde (ister molekül, ister hücre, isterse organik türler olsun) gelişme sağlayıcı zıtlıklar ve farklılıklar vardır. Çünkü bireysel sistemler hayatta kalma ve büyüme mücadelesinde kendi yaratıcılıklarını kullanırlar. Nobel ödüllü Ilya Prigogine'ye göre, doğadaki sistemler "birbirinden uzaklaşma özelliğine" sahipler. Fakat çeşitliliğin sınırları da mevcut. Büyük ölçüde farklılaşmış ama yetersiz ölçüde koordine hâlindeki sistemler arasındaki ilişkileri, birbirleriyle ve kendi çevreleriyle yaptıkları

etkileşimlere hayatî derecede bağımlı olduğu zaman, bu sınırlar ortaya çıkar. Ne kadar gelişmişlerse, bu tür etkileşimlere bağımlılıkları o kadar fazla olmaktadır. Hücrelerin birbirlerini etkileyişleri, moleküllerin birbirlerini etkileyişlerinden daha fazladır. Çok hücreli organizmalar tek hücreli organizmalardan daha fazla birbirinden etkilenirler. Aynı şekilde, karmaşık teknolojiye sahip toplumlar, birbirlerini, faaliyet alanı dar ve birbirleriyle samimî kabile topluluklarından daha fazla etkiler.

İster doğaya ait olsun, ister insana ait, eğer sistemler hayatta kalmak ve gelişmek istiyorlarsa, etkileşimleri uyumlu bir hâle getirilmeliler. Böyle bir uyumda ise yeni bir düzen işleyişi ortaya çıkar. Doğada bu, moleküllere göre makromolekül seviyesi, makromoleküllere göre hücre seviyesi, hücrelere göre organik seviye ve organizmalara göre de toplumsal ve ekolojik seviyedir. İnsanların dünyasında bu, küresel seviyedir. Ve gezegendeki insan nüfusunun dağılmasıyla ve yoğunluğuyla aynı anda, aynı yerde oluşmaktadır. Küresel düzeydeki bir bütünleşmede, ulusal ve yöresel seviyelerdeki zıtlıkların kalkması diye bir zorunluluk yoktur. Tam tersine, küresel bütünleşme sadece, yöresel ve ulusal zıtlıklar garanti altına alındığında meydana çıkabilir.

Günümüzün küresel seviyedeki bütünleşme süreci, insanlığın geleceği için çok önemlidir. Ekonomik ve siyasî boyutları olmasına rağmen, bu ilk evreler temelde

kültürel ve ruhsal bir süreçtir. İnsanların zihinlerinde bir bütünleşme yapısı oluşmaya başlamıştır. Ve yine bu bütünleşmeyi oluşturacak hareket stratejileri hızla belirlenmektedir.

Çağımızda barışı, dayanışmayı, anlayışı ve birliği aramak, ulusal ve yöresel zıtlıkların uyumlu küresel yardımlaşmasını aramak demektir. Bu çabada hem bilimin hem de dinin oynayacağı roller vardır. Bu geçiş döneminde modern toplumların, zıtlıkları, küresel düzeydeki anlayışla, dayanışmayla ve düzenle dengeleme arayışı, bilimsel ve ruhsal bir arayıştır. Böylesi şuurulu ve amaçlı bir bütünleşme hareketi, bilim adamları, spiritüel liderler ve bilimin başarılarıyla dinin görüşlerine saygı gösteren tüm insanlar arasında bir diyaloga ihtiyaç duymaktadır. Çünkü karmaşıklık içindeki dünyanın durumunun sağlıklı bir şekilde ele alınması gereklidir. Potansiyel hâldeki uyum yeteneğinin kullanılabilir hâle gelmesi şarttır. Günümüz insanlığı, uzun ve karışık tarihi boyunca karşılaştığı muhtemelen en büyük ve kesinlikle en hızlı tekâmül sıçramasını yaşayabilecektir. Bu sıçrama, koordine hâlde olmayan ülkelerle dolu bir dünyadan, barış içinde birleşmiş ve içindeki her farklı görüşe saygı duyan küresel bir topluma doğru olacaktır.

(Kaynak:
Scientific and Medical Network Aralık 1990'dan
Çev: Ayhan TOLAYBENK)

Almanya Bu Medyomu Konuşuyor

* Detlef MACZEWSKY *

**Bugüne kadar yüzlerce hastaya şifa veren
medyom Rolf Drevermann ellerinde bu gizemli gücü
tesadüfen keşfetti.**

ALMANYA'DA binlerce hastanın kendisine görünmek için sırada beklediği medyom Rolf Drevermann aslında iyi bir aşçı. İspanya'da kendisine ait lokantaya gelen 17 yaşındaki bir müşterinin koluna tesadüfen dokunmasıyla ellerindeki enerjinin farkına varan Drevermann, bugüne kadar yüzlerce hastayı ağrılarından kurtardı. 44 yaşındaki Drevermann, şu sıralarda Almanya'da günün konusu olan bir kişi. Çünkü kendisine gelip şifa bulanlar arasında çok sayıda bilim adamı olduğu gibi, kısa bir süre önce görevinden istifa eden Ekonomi Bakanı Jürgen Möllemann da bulunuyor. Kendisini şarlatanlık yapmakla suçlayan çevrelere aldırmadığını söyleyen medyom, asla "Mucize Adam" olarak tanınmak istemiyor.

Drevermann, uzun yıllar doktor tedavisi görmesine rağmen ağrılarından kurtulamayan hastaları kabul ediyor sadece. Ellerindeki enerjinin Tanrı vergisi olduğunu söyleyen Drevermann, "Elimden hastaya ne kadar enerji akacağını Tanrı biliyor. Ben sadece aracı oluyorum." diyor. Ellerindeki enerji sayesinde şifa bulanlardan biri olan göz doktoru Hans R. şunları anlatıyor: "Sürekli kulaklarım uğulduyor ve başım dönüyordu. Gitmediğim klinik kalmadı. Sayısız profesör tanıdığımı tedavi oldum ama şikayetlerim geçmedi. Sonunda Drevermann'a geldim. Dört ziyareten sonra bütün şikayetlerim kayboldu. Profesörler hayretler içinde kaldılar."

Doktorların mutlaka ameliyat olması gerektiğini söylediği, hatta ameliyattan sonra bile iyileşme garantisi vermediği birçok hasta, Drevermann'ın ellerindeki enerji sayesinde bugün sağlıklı birer insan olarak yaşamlarını sürdürüyorlar. Bunlardan biri de çatı ustası Bernhard Güldenarm. Belkemiği sakatlanan Bernhard'a doktorlar derhal ameliyat olması gerektiğini ve artık mesleğini bırakmasını söylemiş. Tesadüfen Drevermann'ı bulan Bernhard, yirmi seanstan sonra eski sağlığına kavuşmuş. 37 yaşındaki Bernhard bugün yine çatılara âdeta kedi gibi tırmanıyor ve eski ağrılarını hatırlamak bile istemiyor.

*(Bild der Frau, 18 Ocak 1993'ten çeviren:
Bayram Gümüş)*

Şifacı Rolf Drevermann

MUDRA'LARLA ŞİFA

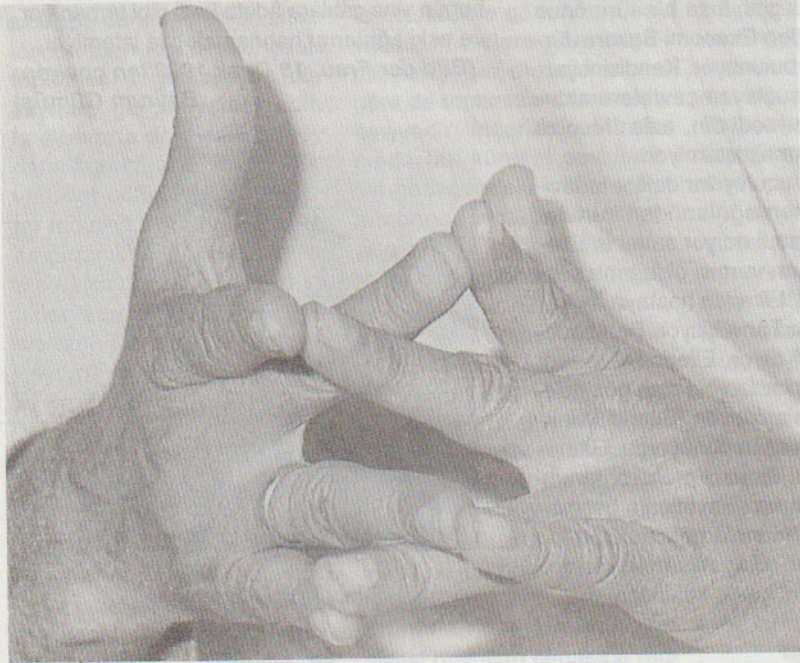
PARMAK YOGASI

Ram PANJABI
Çev: Hülya ÖZGÜLER

Mudralar şimdiye kadar genellikle dinî törenler sırasında el ve parmakların duruşlarını anlatan karmaşık bir uygulama olarak bilinirdi. Oysa Yeni Delhi'de yoga ve meditasyon öğretmeni Keshav Dev, eski mudra bilimini insanlara şifa veren bir sisteme dönüştürmüştür.

Keshav Dev, sağlık programını hazırlar-

ken, Hint'in geleneksel sağlık biliminin kaynağı olan Ayurveda'dan yararlanmış. Bu sistemin kabulüne göre kâinat beş temel unsurdan oluşmuştur: **Toprak, su, ateş, hava ve eter.** Bu beş unsur hem makro hem de mikrokozmosun dengesini sağlamakta olup, kuşkusuz insanın da esasını oluşturmaktadır. Bütün fiziksel ve psişik rahatsızlıklar insan vücudundaki bu temel unsurlarda ortaya çıkan dengesizliklerden kaynaklanır. Keshav Dev'e göre

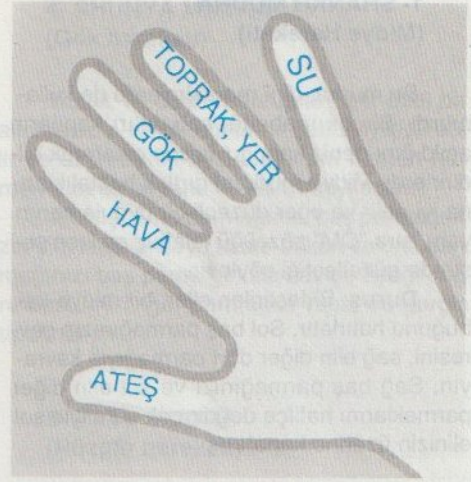
*Surabhi Mudra
(inek hareketi)
romatizma
ve eklem
iltihaplarına iyi
geliyor.*

el parmaklarımız bu beş unsuru temsil etmektedir. Baş parmak ateşe, işaret parmağı havaya, orta parmak etere, yüzük parmağı toprağa ve serçe parmak da suya karşılık düşmekte olup, belli el ve parmak duruşlarıyla (mudra bilimi) beş unsurun bozulan dengesini tekrar kurmak mümkün olmaktadır. Mudra tedavisiyle ilk kez karşılaşan hastaların başta duydukları güvensizlik, şifa buldukça güvene dönüşmektedir. Sadece birkaç parmağın birleştirilmesiyle hastalıkların iyileştirilebileceğine inanmak zor olmakla beraber, uygulamalar mudra şifasının gerçekliğini kanıtlamaktadır.

Diğer parmaklar rahat ve hafif gergin tutulurken baş parmakla işaret parmaklarının uçlarının hafifçe birleştirildiği "Gyan Mudra"yı hepimiz biliriz. Buda, Mahavir, Vivekananda vb. bilge kişiler sayısız heykellerde bu el hareketi ile ebedileştirilmişlerdir. Keshav Dev'e göre bu basit mudra, psişik gerilimleri gidermekte, ruhsal hassasiyeti geliştirmekte, düşünce ve konsantrasyon bozukluklarını düzeltmektedir. Çağımızın hızlı temposunda kısıtlı zamanı olanlara bu basit şifa programı önerilmektedir. Programın başarısı, düzenli uygulanmasının dışında, kişinin yaşam ve beslenme şekline de bağlıdır. Keshav Dev, mudraları doğru uygulayan ve ayrıca mümkün mertebe doğru yiyeceklerle beslenen birçok hastanın şifa bulduğunu belirtmektedir.

Mudralar genellikle iki elle birden uygulanmakla beraber, tek elle de yarar sağlamaktadır. Parmakları belli bir süre belli bir pozisyonda tutup hafifçe basınç uygulandığında, titreşimler düzene girmekte ve vücuttaki beş unsur dengelenmektedir.

Keshav Dev, el hareketinin her gün toplam 45 dakika süreyle uygulanmasını tavsiye etmektedir. Daha uzun süreli uygulama ise tedavi süresini kısaltmaktadır. Toplam süreyi 10 ya da 15 dakikalık zaman dilimlerine bölerek tamamlamak da mümkündür. El alıştırmaları; çalışırken, yolda yürürken ya da boş za-

manlarda yapılabilir. Tam bir şifa birkaç haftalık, bazen birkaç aylık bir uygulama gerektirmektedir. Bu süre hastalığın türüne ve ağırlığına bağlıdır. Ancak iyileşme hızla hissedilir.

Mudra şifasında pratik kural şudur: Bir eldeki parmaklardan biri, aynı eldeki baş parmağın dibine dokundurulursa ve sonra baş parmak hafifçe o parmağın üzerine bastırılırsa, o parmakta mevcut olan unsur vücutta yayılır.

Bir unsuru kuvvetlendirmek için de tam tersi uygulanır. Baş parmak, o unsurla ilgili parmağın ucuna dokundurulur.

Mudra uygulamasında zararlı yan etkiler yoktur. Yanlış ya da sizinle ilgisi olmayan bir hastalık için uygulanması hâlinde bile zararlı değildir. Ancak bir istisna vardır: "Kuhmudra" birkaç hafta uygulandığında sağırlığa sebep olmaktadır. Ancak bu yazıda o teknik verilmemiştir. Keshav Dev'in başına gelen böyle bir olay, "Himmels Mudra" uygulamasıyla önlenmiştir.

Birkaç parmağın basitçe birleştirilmesiyle bazı hastalıkların iyileştirilebileceğinden şüphe mi ediyorsunuz? O hâlde aşağıda verilen 11 mudrayı (el ve parmak hareketleri) deneyin ve görün.

1- SHANKH MUDRA (Midye Hareketi)

Bu mudra, dinî merasimlerde de kullanılırdı. Birçok mabette, sabahları kapıların açıldığını deniz kabuğuyla ses çıkararak bildirirlerdi. Midye mudrası gırtlak hastalıklarına iyi gelir ve eğer düzenli bir uygulamanın yanı sıra "OM" sözcüğü telâffuz edilirse sesin de güzelleştiği söylenir.

Duruş: Birleştirilen eller, bir midye kabuğunu hatırlatır. Sol baş parmağınızın çevresini, sağ elin diğer dört parmağıyla kavraysın. Sağ baş parmağınızı ve sol elin diğer parmaklarını hafifçe değıdirmek suretiyle sol elinizin üzerine kapatın.

2- SURABHİ MUDRA (İnek Hareketi)

Romatizma ve eklem iltihaplanmalarında çok tesirli.

Duruş: Sol elin küçük parmak ucu, sağ elin yüzük parmak ucuna ve sağ elin küçük parmak ucu, sol elin yüzük parmak ucuna değıdirilir. Aynı zamanda her iki elin orta parmak ucu, diğer elin işaret parmak ucuna değıdirilir. Baş parmaklar hafif gerili olmalıdır.

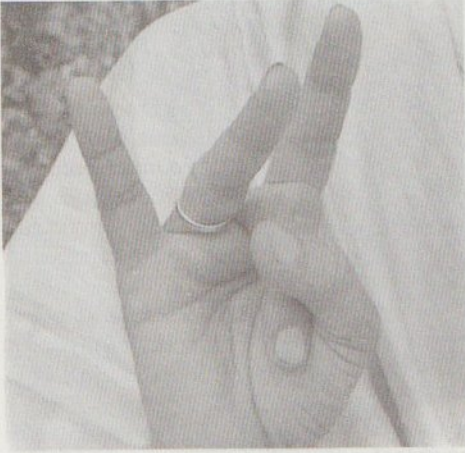
3- GYAN MUDRA (Bilgi Hareketi)

Bu çok basit görünen el hareketi birçok sorunu bertaraf etmeye yardımcı olabilir. Bu, psişik gerilim ve düzensizlik durumları için evrensel bir şifa aracıdır. Düşünce ve konsantrasyon bozukluklarını düzeltir ve ruhsallığı ortaya çıkarır.

Sinir gerginliğini giderir. Uykusuzluk, uykuculuk, depresyon ve yüksek tansiyonu tedavi eder. Keshav Dev, herkese bu alıştırmayı uygulamasını öneriyor. Bu hareket, ayrıca diğer mudraların etkisini kuvvetlendirir.

Duruş: Baş parmak ve işaret parmağının uçlarını hafifçe birbirlerine değıdirin. Diğer üç parmak hafifçe gerili olmalıdır.

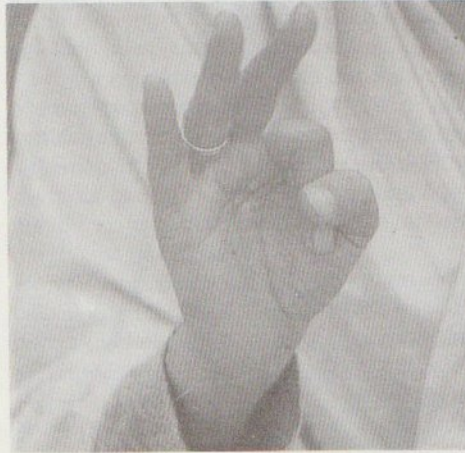

4- SHUNYA MUDRA (Gök hareketi)

Kulak ve duyma sorunları için özel bir alıştırmadır. Kulak ağrılarını çabuk iyileştirebilir ve uzun süreli uygulamalarla hemen hemen tüm kulak rahatsızlıklarını iyileştirir.

Duruş: Orta parmağınızı baş parmağının dibine değinceye kadar bükün ve orta parmağınızı baş parmağınızla hafifçe aşağı doğru bastırın. Diğer parmaklar rahat ve gergin tutulmalıdır.

5- VAYU MUDRA (Rüzgâr hareketi)

Bu duruş vücudun her bölümündeki gazı azaltır. Ayurveda'da vücudun her bölümünde sayısız rahatsızlıklara neden olabilen yelin 51 çeşidi bulunmaktadır. Gut, siyatik, romatizma, el, boyun ve kafa titremelerine iyi gelir.

Bu hareketi, gazdan kaynaklanan bir rahatsızlığın veya hastalığın vuku bulmasından sonra 24 saat içinde uygularsanız, iyileşmeyi çok hızlı bir şekilde elde edebilirsiniz.

Kronik durumlarda, bu alıştırmaya Pran Mudra ile tamamlanmalıdır. Bu alıştırmaya hastalık kaybolmadan bırakılmamalıdır.

Duruş: İşaret parmağınızı, baş parmağının dibine değinceye kadar bükün. Ve baş parmağınızla işaret parmağınızı hafifçe bastırın. Diğer parmaklar rahat ve gergin kalmalıdır.

6- LINGA MUDRA (Ayağa kaldıran hareket)

Bu parmak hareketi, içinizde aşırı hararet yaratan soğuk algınlığı, öksürük ve göğüs enfeksiyonlarına karşı mukavemet gücünü artırır.

Akciğerlerde toplanmış olan balgamı çözer. Hava değişiminden solunum rahatsızlığı duyan insanlar için çok yararlıdır. Bu hareket ayrıca fazla kiloları da azaltır. Yalnız bu amaç için özel bir itina gösterilmelidir. Buna ilâveten her gün en az sekiz bardak su içilmelidir ve soğuk yiyecekler alınmalıdır. Örneğin yoğurt, pilav, muz ve narenciye meyveler gibi. Bu eg-

zersiz çok uzun süre uygulandığında, tembelik ve uyuşukluk gibi hisler meydana gelebilir. Bunlar, egzersiz sürelerinin kısaltılması zorunluluğunun işaretleridir ve daha çok soğuk yiyecekler ve içecekler alınması gerekmektedir.

Duruş: Her iki elin iç yüzü birbirine değdirilir ve parmaklar birbirinin içine geçirilerek kapatılır. Bir baş parmak dik durmaktadır. Bu baş parmak, diğer elin baş parmağı ve işaret parmağı ile çepeçevre kapatılır.

7- PRİTHVİ MUDRA (Toprak hareketi)

Bu alıştırmaya, psişik zayıflık ve azalan hayatîyet gibi toprak enerjisinin eksikliğini dengeler. Eğer kendinizi, hareket ederken hafif ve dengesiz hissederseniz, bu mudra denge ve güveninizin yerine gelmesini sağlar.

Duruş: Yüzük parmağı ucuyla baş parmak ucunu hafifçe birbirine değdirin. Diğerleri rahat ve gergin kalacak.

8- PRAN MUDRA (Yaşam hareketi)

Bu, Keshav Dev'in eski metinlerden bulunduğu bir parmak hareketidir. Bu hareket görme bozukluğunu düzeltir, göz hastalıklarını iyileştirir, canlılığı artırır ve tüm vücuda enerji sağlar. Yorgunluğu ve sinirliliği azaltır.

Duruş: Küçük ve yüzük parmak uçlarını, baş parmak ucu ile birleştirin. Diğer iki parmak gergin kalacak.

9- VARUNA MUDRA (Varuna Su Tanrısıdır.)

Bu alıştırmaya, midede ve ciğerlerde su unsurunun çok fazla olduğu (fazla balgam ve salgı) hâllerde uygulanmalıdır. Karaciğer problemlerini de iyileştirir.

Duruş: Sağ elinizin küçük parmak ucunu baş parmağınızın dibine dokunacak şekilde bükünüz ve baş parmağınızla bu küçük parmağınızı üstten hafifçe bastırınız. Sol el, sağ eli alttan hafifçe avuçlar.

10- APAN MUDRA (Enerji hareketi)

İdrar problemlerini ve sancılarını iyileştirir. Dışkı ve zehirli maddelerin vücuttan atılmasına yardım eder ve tüm sistemi temizler.

Duruş: Orta ve yüzük parmak uçları, baş parmak ile birleştirilir. Diğer iki parmak rahat, gergin tutulur. •

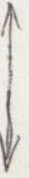
11- APAN VAYU MUDRA (Hayat kurtaran hareket de denir. Kalp krizinde ilk yardım içindir.)

Bu hareket, kalp krizinin ilk işaretleri görüldüğünde uygulanırsa, ilk yardım fonksiyonu görebilir. Keshav Dev'e göre bu mudra, birçok insanın hayatını kurtarmıştır. Bu hareket, birçok kalp komplikasyonlarını dengeler.

Bir kalp krizi esnasında, bu alıştırma iki elle birlikte uygulanmalıdır. Böylece; dil altına konulan ilâcın tesirinden daha hızlı bir iyileşme sağlanabilir. Keshav Dev, "Bu mudra 'Hayat Kurtarıcı' olarak da bilinir. Herkes bunu öğrenmelidir ki, acil durumlarda uygulayabilsin." der.

Duruş: İşaret parmağı, baş parmağın dibine doğru bükülür. Aynı anda orta ve yüzük parmak uçları, baş parmak ucu ile birleştirilir. Küçük parmak rahat ve gergin tutulur.

(Kaynak: ESOTERA, 9 Eylül 1988)

Vicdanın sesini işitmeye başlayan kimseler, onun verdiği yüksek tesir altında büyük haz duyarlar. Bu bir iç tecrübedir. Geçirilmeden bilinemez. Aynı hâl, ferdî şuurun inkişafı ile beraber vicdanın da inkişafını takip eder. Ve serbest hâlde insan, yeryüzünde çok kapalı ve baskı içerisinde olmasına rağmen, duyabilmiş olduğu vicdan sesinin açık ifadelerini bulur. Bu ise hakikatin bilgisidir. Demek ki oradaki meyveler, esas itibarıyla maddî ve ruhî kanunlara olan alâkası ve elde etmiş olduğu ünsiyettir. Böylece o, insan-üstü durumun liyakatini kazanmış olur.

SADIKLAR PLANI

DÜNYA ÇÖPLÜĞÜ ALTINDA

Yanardağların patlayıp kıpkızıl lâv derelerinin her şeyi yakıp yıktığını; şiddetli yer sarsıntılarının her şeyi yerle bir ettiğini; azgın sel sularının karşısına çıkan her şeyi ölüne katıp götürdüğünü hepimiz biliriz. İnsanlık bu gibi doğal afetlerle sık sık karşılaşmıştır. Ama çöp yığınlarının bir yanardağ gibi patlaması, yerin sallanması, devasa çöp yığınlarının dere yatağından ilerlemesi ve çöp dağının atında kalan pek çok evin yıkılması ve insanların ölmesi nadiren yaşanan olaylardır.

Evet, Nisan ayında Ümraniye'de (İstanbul) doğadan öyle manidar bir şamar yedik ki, her yanımız Yedi Tepe'nin çöp izleriyle kıpkırmızı kesildi, ne hâlde olduğumuz yüzmüze vuruldu.

Biz tekâmül eden varlıklarız. Yani eksiğiz. Daha doğrusu ete kemiğe bürünmüş hâlimizle, aslımız arasında çok fark var ve aradaki bu farkı azaltma sürecine tekâmül diyoruz. Sonsuzluğa uzanan bu faaliyette, farkına varсын ya da varmasın her varlık birbirine yardımda bulunur. Bu yardım, görünen ve görünmeyen çeşitli araçlar kullanılarak yapılır.

İşte yaşanan olaylar da aslında varlığın varlığa yardımındır; çünkü bir olayın taşıdığı bilgi, sebep olduğu enerjetik alan hareketleri varlığın şuurunda tekâmül yolunda bazı akımlar yaratacaktır.

Kâinat bizimle olayları vasıtasıyla konuşur, onun bizi yüceltme yolunda yaptığı sessiz yardımlar yaşanan olayların ardında gizlidir. Biz buna olayların dili, olayların taşıdığı gizli anlam, olayların sembolik dili ya da olayların görünmeyen küresel sebepleri vb. diyoruz.

Kuşkusuz yaşanan çöp faciası sadece İstanbul ya da Türk halkına değil, bizce tüm insanlığa hitap ediyor. Yakıştırmıyoruz. Abartmıyoruz. Çünkü yasa gereği birinin deneyimi, herkesin deneyimidir; tüm varlıklar kökten birbirine bağlı bir Bütünlük oluşturmaktadır. Fark etsek de, etmesek de. Acaba bu koskoca çöp yığını insanlığa ne gibi uyarılarda bulunuyor?

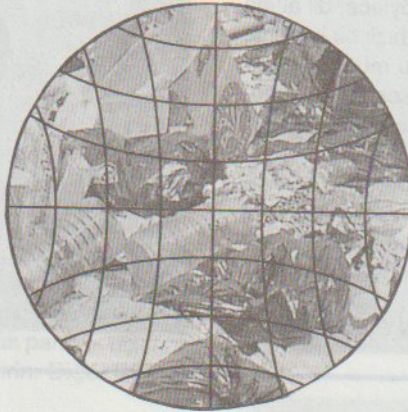
Dünya Ana diyor ki: "Bu çöpler başınıza şimdi yıkılmadı, siz zaten uzun zamandır dünya çöplüğünün altındasınız ve her geçen gün üzerinize yığılan çöp yığını büyüyor. Bakalım ne zamana kadar dayanacaksınız! Ben size bağırımı açtım,

gelişesiniz diye. Ama siz bana kene gibi yapıştınız, damarımda kan bırakmadınız. Beni aç kurtlar gibi yiyip bitirdiniz. Harap etmediğiniz yerim kalmadı. Şimdi sadece posam kaldı, ama öyle açgözlüsünüz ki çöplerime sım sıkı sarılmaktan, onlara sığınmaktan ve birtirmekten hâlâ bıkmadınız. Kumdan kaleleri, kağıt paraları gerçek zanneden çocuktan farkınız yok. Başınızı yerden kaldırın. Benden alacağınızı aldınız, ben vazifemi yaptım, anlayın artık, beni bırakın ve aslinıza

dönün. Ama gözünüz çöplükte kalsın; iyice yiyin, doyun, bıkın, isterseniz pis boğazlıktan mide fesadına uğrayıp kusun; herkese yetecek çöpüm var benim; yeter ki benimle işinizi bittiğini fark edin. Elinizi benden çekerseniz, açıkta kalacağınızı sanmayın sakın. Elinizi göğse uzatmanız yeter; dünya çöplüğündeki yer sofranızla mukayese edilmesi mümkün olmayan tarırsal bir ziyafet masasının baş konuğu olursunuz.

Ya yakamı kendi isteğinizle bırakırsınız ya da ben yapacağımı bilirim; şöyle bir silkinmeye göreylim, zaman zaman yaptığım gibi. E mi benim insanoğlum!"

E. KONYALIOĞLU

VARLIK ve VAZİFE KADEMELEŞMESİ

VARLIK evreninde bir kademeleşme geçerlidir. Bu kademeleşme, her varlığın, ailesinin, yani vazife plânının belli bir yerinden belli bir vazifeyi üzerine almasından kaynaklanır; ki onu seçerek almıştır.

Hiçbir şey zorlamayla olmaz. Bu, evrenin değişmeyen bir ilkesidir. Her varlık kendisi seçer. Ancak bu seçmeyi şu andaki şuur düzeyiyle kavramamız mümkün değildir. Çünkü zaten bu şuur düzeyimiz bir seçmenin sonucundan meydana gelmiştir. Yani, insanlık hâlini seçtiğimiz için, insanlık hâlinin beraberinde getirmiş olduğu her türlü koşula uymak zorundayız. Burada unuturuz, şuurumuz kesiktir, büyük bilgi bankamızı vara yoğa kullanamayız. Getirmiş olduğumuz büyük bir hayat gücü olmasına rağmen, ancak lâzım olan bypasslar hâlinde arada sırada bazı bilgilere ulaşma olanağımız vardır. Bütün mesele şu anda önümüzdeki işi, pişirip kotarmamızdır.

BEDENİ YÖNETME YETENEĞİ

Bir işi hallederken geçmiş tecrübelerimizi burada olduğu gibi kullanmak mümkün değildir. Ama bunlar bazı işlere yatkınlık ve yetenekler hâlinde ortaya çıkar. Bazı işleri daha önceden yapmış olamamıza rağmen büyük bir çaviklikle yaparız. İşte bu durum, arka plânımızdaki bilgilerimizin izdüşümleridir.

Yeteneksiz insan yoktur. En büyük yeteneğimiz de bir bedeni yönetebilmektir. Ona bakma, geliştirme ve sonuna kadar kullanabilme yeteneğimiz vardır. Hatta bu yeteneğimiz artmaktadır. Çünkü bedeni sağlıklı tutma süremiz uzamaktadır. Geçmiş yıllara oranla ölüm yaşıımız artmaktadır. Bu artış bile varlığın elinde olan bir konudur. Ecel bile bir zorlama sonucunu değil, tamamen bir seçimin sonucudur. Bedeninden ayrılmak isteyen varlık ayrılır, istemeyen de ayrılmaz.

Ta ki fizik bedeninin şartları bu süreye tahammül edebilene kadar; fizik bedene iyi bakamayıp kontrol edememişsek, dengede tutamamış-

sak bu süreyi uzatamayız. Ancak ömrümüzü uzatmamız, bu bedeninin sağlıklı oluşuna da bakmaz. Bu bizim ihtiyaçlarımızın karşılanmasıyla bağlıdır. Çok sağlıklı bir bedenimiz vardır ancak vazife plânımızı da bitirmiş olabiriz. Amaç yeryüzüne kazık çakmak değil, görevin bitirilmesi.

İşte hiyerarşik sistem içinde vazifenin yerine getirilişinde kendisine bir sorumluluk düşmektedir. Bu kademeleşmeyi de doğal karşılamak gereklidir. Bu bir kusur değildir. Bugün bu hiyerarşinin alt düzeyinde işlevimiz varken, yarın orta düzeyinde, ertesi gün de en tepeye yakın bir yerde işlevimiz olacaktır. Ancak bu vazifelerin alınışında bizim bildiğimiz tarzda bir mertebeleşme, hatır, gönül söz konusu değildir. Aşağı yukarı diye bir şey yoktur. Bu bir plânın kendi işidir. Bizler plânımız adına bunu yaparız.

VAZİFENİN BÜYÜĞÜ KÜÇÜĞÜ YOKTUR

Diyelim ki büyük bir organizasyon var ve her yere dağılmış durumda. Bizim de vazifemiz bir evde oturup be-

lirli saatlerde belirli bir yere telefon ederek, "Saat On. İşler yolunda." demek olsun. O bütünlük içinde, "Ben burada ne yapıyorum? Kime telefon ediyorum, onu bile bilmiyorum." diyemeyiz. Bunun ne sonuçlar verdiğini bizler bilemeyiz. Verdiğimiz haberin, bir üzüm salkımı gibi nerelerden geçip hangi sistemleri harekete geçirdiğini bilemeyiz. O hâlde bize düşen tek şey o görevi aynen yerine getirmektir. Ondan sonra ne olursa olsun... Belki de o sözlerimiz en uçta çok önemli bir mekanizmayı çalıştırmaktadır. Ve bunu da biz

başlatmak durumundayız.

Şimdi burada görevin altındayım, üstündeyim gibi bir duygu yaşanamaz. Çünkü küresel bir işlemdir. O hâlde bütün insanlar kendi güçleri dahilinde yapabileceği en iyi görevi yapmaktadır. İsterse bu yelpazeyi genişletir isterse de daraltabilir.

Yaşamın en büyük sırrı, varlıkların, yapmış olduğu hayat mücadelesi içinde kozmik olarak hangi faaliyetlerin izdüşümleri üzerinde çalıştıklarını bilmemeleridir. Bütün filozofların, soru soran insanların aradıkları en büyük sır budur. "Nereden gelip nereye

gidiyorum? Benim yeryüzünde yaptığım işin izdüşümü nereden geliyor? Nereye bağlıdır?"

Eflâtun, bir miktar da olsa, idelerin yaradılış üzerindeki etkilerinden bahsetmiştir. İdeler, değişmez sabit formlar, yani ilkeler meydana gelmiştir. Bu ilkelerden de yansımalar, izdüşümler yoluyla, canlılar âlemine, madde âlemine sürekli olarak birtakım mesajlar gitmektedir. Varlıklar da ona göre form almaktadır.

Ergün ARIKDAL
(Konferanstan alıntı)

ÖLÜMDEN SONRA HAYATIN KANITI

J. A. Brant

Tarih 3 Ekim 1970, babamı topırağa verdiğimizizin ertesini günü. Ben, fena hâlde canım sıkılmış olarak minderin üzerinde uyuyakalmışım. Gözlerimi açtığım zaman hava kararmıştı. Nedense ev halkı hep birlikte erkenden yataklarına çekilmişlerdi.

Odanın penceresinden caddenin öbür tarafında (karşı kaldırımın üstünde) dikkatimi beyaz bir aydınlık çekti. Bir kere daha baktığımda büzülüp, yoğunlaşarak bizim eve doğru yaklaştığını fark ettim. Önce onun evin arkasındaki caddeden gelen neon ışıklarının yansıması olduğunu düşünmüştüm, ama öyle olsaydı bu ışığın beyaz değil, kırmızı olması gerekirdi.

Daha dikkatli baktığımda bu ışığın şekillenmeye başladığını, havada bu vaziyette asılı olarak durduğunu gördüm. Ben olduğum yerde hareketsiz, soluksuz duruyordum. Gittikçe babama, onun tabuttaki hâline

J.A. Brant

benzediğini fark etmekte gecikmedim. Dayanılmaz trafik gürültüsüne rağmen, son derece sakin duruyordu. Daha da yaklaştığı zaman üzerinde en çok sevdiği gömleği bulunduğunu gördüm. Pencerenin hemen dışında durdu ve içeri doğru, TV yönünde baktı. Yanağını çerçeveye dayamış, dalgın dalgın TV'ye bakıyordu.

Ben de TV'ye baktım, kapalıydı. Sonra saate gözüm gitti, 21.30'a geliyordu. Sonra hemen her akşam bu saatte izlediği sevgili programı aklıma geldi. "The Johnny Cash Show". Besbeli ki TV izlemeye gelmişti...

FATE'den
Çeviren: Selman GERÇEKSEVER

EVREN ve TANRI

Leon DENİS'den

Çeviren: Yavuz KESKİN

(Geçen Sayıdan Devam)

Dünyayı güçlü bir bütünlük, teklik yönetmektedir. Cisimlerin sayısız çeşitliliğini sonsuz şekil değiştirmeleri içinde bir tek madde, yani esîr veya başka bir deyişle evrensel akışkan madde oluşturmaktadır. Bu öge kozmik güçlerin etkisiyle titreşmekte; titreşimlerinin süratine ve sayısına göre ısıyı, ışığı, elektriği veya manyetik akışkan maddeyi üretmektedir. Bu titreşimler bir yoğunlaşmaya görsün, hemen cisimler oluşurmaktadır.

Ve bütün bu formlar birbirlerine yaklaşmakta, bütün bu güçler birbirleriyle karşı karşıya gelmekte, sürekli bir değiş - tokuş anlayışıyla ve sıkı bir dayanışma içinde evlenmektedirler. Mineralden bitkiye, bitkiden hayvana ve insana, insandan üstün varlıklara doğru maddenin arınması, güç ve düşüncenin yükselişi, ahenkli bir ritim içinde gelişim göstermektedir. Gerçi tüm evrenler ve tüm ruhlar birbirlerine görünmez bir bağ ile bağlı bulunmaktadır, ama tek şekilli bir plândaki hayat belirtilerini son derece büyük bir yasa düzenlemektedir.

Varlıkların ve nesnelerin çalışmaları na egemen olan unsur, sonsuzluk ve mükemmellik özlemidir. Görünüşte farklı tüm etkinlikler gerçekten hep aynı bir merkeze yöneliktirler. Tüm amaçlar eşgüdüm içine girmekte, bir bütün oluşturmakta ve aynı

bir amaca doğru yükselmektedirler: Tanrı! Her türlü etkinliğin merkezi, her türlü düşünce ve aşkın son amacı olan Tanrı.

DOĞA incelendiğinde, her yerde gizli bir iradenin etkinliği dikkati çekmektedir. Her yerde madde, kendisine egemen olan, onu organize eden ve yöneten bir güce baş eğermektedir. Tüm kozmik güçler hareket hâline indirgenmektedir ve hareket de Varlık'dır, Hayat'dır. Materyalizm, evrenin oluşumunu, körebe oyunu ve atomların birbirlerine rast gele yaklaşması şeklinde açıklamaktadır. Alfabenin harflerini tavla zarı gibi atarak şiir yazıldığı görülmüş müdür hiç? Evrensel yaşam şiiri öyle bir şiirdir ki! Çeşitli malzemelerin kendi kendilerine muazzam bir bina veya karmaşık bir makina vücuda getirdikleri görülmüş müdür hiç? Kendi hâline bırakılmış bir maddenin hiç bir şeye gücü yetmez. Şuursuz ve kör atomlar kendi başlarına bir amaca yönelemezler. Evrenin ahenği ancak bir iradenin aracılığıyla açıklanabilir. Bu irade, evren düzeni içinde, güçlerin madde üzerindeki egemenliği yardımı ile ve de bilge ve derin yasaların varlığı aracılığıyla belli etmektedir kendini.

Karşıt tez olarak, çoğu kez, doğada her şeyin ahenkli olmadığı görüşü öne sürülmektedir. Doğa harikalar yarattığı gibi,

ucubeler de yaratmaktadır, denilmektedir. Her yerde, kötülük iyilikle atbaşı yürümektedir. Nesnelere ağır evrimi dünyayı hayat tiyatrosu hâline getirdiğine göre; hayatların boşa harcanmaması ve varlıkların çetin mücadelesinden uzak kalınmaması gereklidir. Zلزelerinin ve yanardağ püskürmelerinin bazen yerküremizi perişan ettiği ve nice kuşakların emekleriyle meydana gelmiş eserleri bir çırpıda yakıp yıktığı unutulmalıdır.

Evet, şüphesiz, doğanın eylemlerinde kazalar da söz konusudur. Fakat bu kazalar düzen ve ereklik (finalite) düşüncesini ortadan kaldıramazlar; aksine, tezimizi desteklerler, zira böylece, neden her şeyin kaza sayılamayacağını kendi kendimize sorma imkânına kavuşuruz.

Nedenlerin sonuçlara araçların amaçlara uygunluğu, organların kendi aralarındaki ahengi, bunların ortamlara ve hayat şartlarına uyarlanışları apaçık ortadadır. Birçok noktada beşerî endüstriye benzeyen ve ondan daha üstün olan doğa endüstrisi, bir plânın varlığını ispatlamakta ve bu plânın gerçekleşmesi için yarışan öğelerin seferber oluşu da son derece bilge ve güçlü bir gizli nedenin mevcudiyetini göstermektedir.

UCUBELER konusundaki itiraza gelince, bu bir gözlem hatasından ileri gelmektedir. Ucubeler sapkın tohumlardan başka bir şey değildirler. Düşerek bacağını kıran bir insan, kalkıp da bunun sorumluluğunu doğaya ve Tanrı'ya yükleyebilir mi? Aynı şekilde, gebelik sırasında başa gelmiş kazalar ve istenmeyen durumlar nedeniyle, tohumlar ana karnında sapkınlığa maruz kalmış olabilirler. Biz, ha-

yatın başlangıç tarihi olarak doğumu, yani varlığın bedenli olarak ortaya çıkışını kabul etmeye alışığızdır. Oysa, hayatın başlangıç noktası çok daha gerilerdedir.

Felâketlerin varlığına dayandırılan delil, yaşamın amacına ilişkin gerçek dışı bir yorumdan kaynaklanmaktadır. Yaşam bize sadece tat ve zevk sağlamaz: Önümüze zorluklar çıkarması hem faydalı, hem de zorunludur. Hepimiz ölmek üzere doğmuşuzdur, ama yine de kaza yoluyla ölenleri gördükçe, duydukça, şaşkınlığa düşmekteyizdir! Hiç bir şeyini öbür dünyaya götüremeyeceğimiz bu dünyanın geçici varlıkları olan bizler, doğal yasalar gereğince, eninde sonunda elimizden kendiliklerimizden uçup gidecek olan zenginlikleri kaybedince sızlanıp dururuz! Korkunç olayların, felâketlerin her birinde, bizler için birer ibret dersi vardır. Doğadan sadece hoşşa giden şeyler beklenmeyeceğini hatırlatırlar bize, ama özellikle eğitimimize ve evrimimize elverişli unsurları sunarlar. Ayrıca, burada zevk sürmek ve rahatlık içinde uyuklamak için değil, fakat mücadele etmek, çalışmak, zorluklara göğüs germek için bulunduğumuzu kulağımıza fısıldarlar. İnsanın yalnızca bu dünya için yaratılmadığını; daha yukarılara bakması, maddî değerlere ancak makûl bir ölçüde bağlanması ve asıl varlığının ölümlerle birlikte yok olmayacağını düşünmesi gerektiğini belirtirler.

Evrim doktrini, ilk nedenler ve ereklik (final) nedenler doktrinini reddetmektedir. Bir düzenleyici güce ilişkin olarak kafalarda belirebilecek en yüce düşünce, O'nu, devamlı müdahaleler ve mucizeler yardımıyla değil, fakat kendi öz güçleriyle kendi kendine evrimleşebilecek kabiliyette-

ki bir evreni yaratan güç olarak kabul etmektedir.

DOĞA bilgisi konusunda ilerlemeler kaydettikçe, bilim, Tanrı kavramını daha ötelere itebilmiştir. Ama bu kavram, ötelere doğru çekilirken daha da yücelmiştir. Evrime ilişkin teorik görüş açısından ezelf ve ebedî olan tek Varlık, İncil'deki anlamından çok daha görkemli bir anlama ulaşmıştır. Bilimin yitdiği şey, insan suretinde düşünülen ve fizik evrenin dışına yakıştırılan Tanrı kavramıdır. O eski kavramın yerini daha yüce nitelikli olan yeni kavram almıştır: Bu, kendiliğinden var olan ve her yerde hazır bulunan bir Tanrı kavramıdır. Bu gün Tanrı kavramı hiç bir surette kafamızda sıradan bir varlık kavramının değil, fakat tüm varlıkları kapsayan tek bir Varlık kavramının belirmesini sağlamaktadır.

Evren artık, dinlerin söz konusu ettiği gibi, yoktan var edilmiş bir eser değildir. Evren, canlılığını ezelf ve ebedî hayattan sağlamış muazzam bir organizmadır. Nasıl ki kendi öz bedenimiz, davranışlarını ve hareketlerini yönlendiren tek bir irade tarafından yönetiliyor; nasıl ki her birimiz, bedeninin türlü değişimleri sırasında kendini ruh, şuur ve benlik diye adlandırdığımız sürekli bir bütünlüğün içinde yaşar hissediyorsa; evren de aynı şekilde değişken, çeşitli bir sürü formlar hâlinde canlı bir bütünlük içinde, şuurlu bir akıl içinde, kısacası, Tanrı'nın birliği içinde kendini bilmekte, kendini yansıtmakta ve kişiliğini bulmaktadır.

Yüce Varlık, evrenin dışında değildir. O, her şeyi kapsamı içine alan Merkezî Teklik'tir; tüm ilişkileri ile varlıklar arası kar-

deşliğin temeli olan dayanışma ve sevgi prensibinin sonu oraya varır ve orada tam bir uyum içine girer. Bilgelik, adalet ve iyilik gibi tüm ruhsal güçleri, sonsuzluğa doğru ışın ışın yayan odaktır orası!

Demek ki kendiliğinden, mucize şeklinde var oluş diye bir şey yoktur; yaratılış sürekli, ne başlangıcı vardır, ne de sonu. Evren daima var olmuştur. Güç ve hareket prensibi evrenin kendisinde mevcuttur; amacı da kendi benliğinde bulunmaktadır. Evren, kendini oluşturan bölümlerinde durmadan yenilenmektedir; ama bütünü bakımından ezelf - ebedîdir. Orada yaşam - ölüm oyunu sayesinde her şey biçim değişikliğine uğramakta ve evrimleşmektedir, ama hiç bir şey yok olmamaktadır. Bir taraftan göklerde güneşler kararır ve sönerken, ihtiyarlamış dünyalar dağılıp yok olurken, bir taraftan da yeni sistemler hazırlanmakta, yeni yıldızlar ışıdamaya başlamakta ve yeni yeni dünyalar doğmaktadır. İhtiyarlayıp ölen insanlık âlemlerinin yerini ebedî yenilenme anlayışı içinde yeni yeni âlemler almaktadır.

BU yüce eser, tüm varlıkların el ele gayretleriyle sonsuz zamanlar boyunca ve uçsuz bucaksız mekânlarda içinde ve her birinin hayrı yönünde aralıksız yenilenmektedir. Evren bize, her şeyin iştirak ettiği sürekli bir evrim manzarası sunmaktadır. Bu esere, değişmez ve sürekli bir prensip yön vermektedir. Bu, evrensel bütünlüktür; başka bir deyişle, tüm bireylikleri, tüm özel etkinlikleri kapsayan, birbirlerine bağlayan ve onlara hedef olarak o bir tek mevcudiyetin eksiksizliği anlamındaki mükemmelliği gösteren ilâhî bütünlüktür.

Fizik evren yasaları, yüce bir düzenle-
yicinin etkinliğini ortaya koymakta; mane-
vî yasalar ise, şuur ve aklın da yardımıyla,
çok açık bir anlatımla bir adalet prensibin-
den, evrensel bir esirgeyiciden söz etmekte-
dirler.

Doğanın manzarası, göklerin, dağla-
rın, denizlerin görüntüsü evrenin özünde
gizli olarak mevcut bulunan tanrısallığın
belirtileridir.

Bizdeki tanrısallığın belirtisi de şuur-
dur, daha doğrusu ona ait bir şeylerin biz-
deki mevcudiyetinin delilidir: Bu da; görev
ve iyilik duygusudur; ruhsal yeteneklerin,
kalp duygularının kendisine yöneldiği ma-
nevî bir idealdir. Görev duygusu hükmet-
mekte ve kendini zorla kabul ettirmektedir;
gür sesi, ruhun tüm güçlerine egemen du-
rumdadır. İnsanları özveriye, hatta kendile-
rini kurban etmeye dahi teşvik eden bir güç
vardır onda. Varlığa yücelik ve onur kazan-
dıran tek şey bu duygudur. Şuur, madde-
den çok daha üstün bir gücün, yaşayan ve
hareket eden bir realitenin belirtisidir.

TANRI kavramını akıl da aynı ölçü-
de dile getirmektedir. Duyularımız
bize fizik evreni, yani sonuç ve et-
kiler evrenini tanıtmaktadır; aklımız ise ne-
denler evrenini ortaya çıkarmaktadır; o, de-
neyden daha üstündür. Deney olanları göz-
lemler, akıl da onları gruplandırır ve onlara
egemen olan yasaları gün ışığına çıkarır. Ha-
reketin ve hayatın kökeninde zekânın yat-
tığını, daha azın daha çoğu içermeyeceği-
ni, şuursuzun şuuruluğu üretmeyeceğini,
yani kendini tanımayan, kendini bilmeyen
bir evren görüşünün sakatlığını bize o göste-

rir. Evrensel yasaları deneyden önce akıl
keşfetmiştir. Deneyin yaptığı, aklın görüş-
lerini doğrulamak ve onların delillerini gös-
termek olmuştur. Ama akılda da derecelen-
meler vardır; bu yetenek bütün insanlarda
eşit ölçüde gelişmemiştir. Görüşlerdeki
eşitsizlik ve çeşitlilikler buradan kaynak-
lanmaktadır.

Eğer insan kendi içine dalmayı, ken-
dini incelemeyi başarabilseydi, tutkuların
oluşturduğu tüm gölgeyi ruhandan söküp
atabilseydi; ruhu çepeçevre sarmış bulunan
kalın ön yargı, cehalet ve safсата örtüsünü
yıratabilseydi, şuurunun ve aklının derinlik-
lerine inebilseydi, dış hayata karşıt bir iç
hayat prensibinin var olduğunu anlayabile-
cekti. Bu iç yaşam sayesinde tüm doğayla,
evrenle ve Tanrı'yla temasa geçebilecek ve
bu yaşam ona mezar ötesi geleceğin ve da-
ha üstün evrenlerin tadını peşinen tattıra-
caktı. İyi veya kötü tüm davranışlarının ka-
yıtlı olduğu, hayatının tüm olaylarının si-
linmez harfler hâlinde nakşedilmiş bulun-
duğu ve de ölüm anında göz kamaştırıcı bir
ışık içinde beliriverecek olan bir kitaptır
o.

Varlığın derinliklerinden bazen güçlü
bir ses, ciddi ve sert bir nağme yükselmekte
ve bizi tekrar göreve çağırmak üzere havai
uğraşlarımızın, hayat kaygılarımızın arasın-
da çın çın çınlamaktadır. Bu sesi dinlemek-
ten kaçmanlara yazıklar olsun! Vicdan aza-
bının, şuurun uyarılarına kulak tıkanmaya-
cağını öğreteceği gün elbette gelecektir.

(Devam edecek)

(Kaynak: RUH ve MADDE Yayınlarından Leon DENIS'in "EBEDİ OLAN RUHTUR" adlı eseri)

FRNM'den KISA HABERLER...

RUS PARAPSIKOLOG DR. LARISSA VILENSKAYA'nın FRNM'Yİ ZİYARETİ

GEÇTİĞİMİZ Şubat ayı içinde eski Sovyetler'in ünlü parapsikologlarından Dr. Vilenskaya FRNM'yi (*) ziyaret ederek, ülkesindeki "PK" ağırlıklı parapsikolojinin genel durumu hakkında bilgi vermiştir.

Dr. Vilenskaya'nın verdiği deneme örneklerinden birinde; medyum, ısıya karşı izole edilmiş bir "sensör"ü 2500 mil uzaktan etkileyerek ısıtmıştır. Bu denemede ısı artışları bir saat süreyle kaydedilmiştir.

Dr. Vilenskaya'nın naklettiğine göre; Moskova'daki "İnsan Potansiyelini İnceleme Akademisi"nde, bir kayıt cihazında gürültü osilasyonlarını yükseltme çalışması yapılmıştır. Bu ve benzeri çalışmalardan hep başarılı sonuçlar alınmıştır. Ama Dr. Vilenskaya daha ileri çalışmaların yapılması gerektiği hususunu özellikle vurgulamıştır.

Yine Moskova'da başka bir denemede Nil Nehri'nden getirilen ve elektrik deşarjı veren balıklar, şifacı medyomlar tarafından uzaktan (düşünceyle) etkilenmişler ve hayvanların elektrik deşarjı vermelerine neden olmuşlardır. Yine, şifacıların kullanıldığı bir başka incelemede; beyin ölçüm âletlerine bağlanmış insanların beyin dalgaları etkilenmeye, değiştirilmeye çalışılmıştır. Şifacıların kullanıldığı bu denemelerde, söz konusu balıklar düşünce gücüyle sakinleştirilmeye çalışılırken, derin gevşeme hâlinde bulunan insanlar tedirgin edilmişlerdir.

Dr. Larissa Vilenskaya halen California'da "Science Applications International"da Dr. Ed MAY ile ortak çalışmalar yap-

maktadır. Dr. Vilenskaya FRNM'den ayrı olarak, o yörede bulunan 'Spiritual Frontier Fellowship'i de ziyaret ederek, meditasyon ve ruhsal şifa konularını içeren bir konuşma yapmıştır.

FRNM'nin Kendi İç Çalışmaları

FRNM, Parapsikoloji Enstitüsü olarak yıllık programındaki araştırmalarını kesintisiz olarak sürdürmektedir. Parapsikoloji Enstitüsü'nün tam gün araştırmacılarıyla yaptığımız röportajları **Ruh ve Madde Dergimizde** (Sonbahar 91 ve 92 yılı sayılarında) yayınlamıştık. Bu kadrolarında hiç değişme olmamış. Örneğin, **Dr. Kanthamani** gansfeld (şartları kontrol altında) çalışmalarını rüya boyutlarında sürdürmektedir. Hatta rüya şartlarında yaptığı denemelerde daha iyi sonuçlar alıyormuş. Ayrıca, **Dr. Kanthamani**'nin lise öğrencileriyle sürdürdüğü duyular dışı algılama (DDA) çalışmaları da sürmektedir.

Dr. Broughton; bilgisayarla yarışma

Dr. Larissa Vilenskaya FRNM'de konferans verdi.

(*) FRNM: İnsan Doğasını Araştırma Kurumu (ve Parapsikoloji Enstitüsü), Durham, NC, ABD. Bu kuruluş hakkında ayrıntılı bilgi, 1991 yılı **Ruh ve Madde Dergileri**'nin sonbahar sayılarında çıkmıştı.

Dr. Richard Broughton

şartlarında ortaya çıkan anksiyetenin, PSI testlerinde sonuçları olumlu yönde etkileyişle ilgili tezini kanıtlama çalışmalarını sürdürüyor.

Dr. Palmer; "Şuuraltı Algılama ve DDA" üzerindeki l boratuvar çalışmalarına devam ediyor. Hatta şimdilerde, şuuraltı algılama konusunda insanların eğitilmesi yönünde bir hazırlığı da bulunmaktadır.

Değerli okurlar; bu kısa haberimizde adı geçen ve günümüzde Batı parapsikolojisinin önde gelen isimlerinden olan bu araştırmacıların genel parapsikoloji, DDA ve insanın gerçek doğası hakkındaki görüşlerini öğrenmek isterseniz, 1991 Yazında kendileriyle yaptığımız röportajları okuyabilirsiniz.

Bunun için bakınız; **Ruh ve Madde Dergisi**, 1991 Sonbahar sayıları ve 92 sayıları . (Hazırlayan: *Selman Gerçeksever*)

Kaynak: *FRNM Bulletin, Winter 1993, Number 50.*

KKTC METAPSIŐİK ARAŞTIRMALAR DERNEĞİ'NDEN KONFERANS DUYURUSU

● CUMARTESİ KONFERANSLARI (Saat:14.00-16.00)

- 5 HAZİRAN Video Gösterisi : Tekrardoğuş
12 HAZİRAN Video Gösterisi : Kansız Ameliyatlar
19 HAZİRAN Video Gösterisi : UFO
26 HAZİRAN Halka Açık Sohbet

Yer: KKTC M.A.Derneği Namik Kemal Meydanı Naim Efendi Yolu No:2 Magosa/KIBRIS
NOT: GİRİŞ ÜCRETSİZ VE SERBESTİR. GEÇ KALINMAMASI RİCA OLUNUR.

ADANA RUHSAL ARAŞTIRMALAR DERNEĞİ'NDEN KONFERANS DUYURUSU

□ DERNEK MERKEZİ (Saat:14.30-16.00)

- 12 HAZİRAN İnsanlar ve Olaylar Sevim YUMRU
19 HAZİRAN Söyleşi: Kendimizi Ne Kadar Tanıyoruz? Azime YUMRU
26 HAZİRAN Devre Sonu ve Mantal Sıçrama Zülal ÇEVİK

Yer: ADRAD, Kurtuluş Mah. 307 Sk. Burcu Apt. No: 9/2 PK. 1128 ADANA
NOT: GİRİŞ ÜCRETSİZ VE SERBESTİR. GEÇ KALINMAMASI RİCA OLUNUR.

AURA

BİLİMİN SORULARINA IŞIK TUTUYOR

Frank NEWMAN

BİLGİYİ felsefi ve bilimsel yayınlar okuyup da elde eden, ayrıca meditasyon yapan biri olarak ben, Einstein'in çalışmalarına özel bir ilgi duymaktayım. Onun elde ettiği bilgiye her zaman saygı duydum, çünkü onu ruhsallıkla uyumlu yaşayan bir insan olarak kabul etmekteyim.

Alçak gönüllü ve mütevazî bir kişi olan Einstein, doğa yasalarının uyumu karşısında kendi dinsel duygularının çoşkuya kapıldığını ifade etmişti. Doğada öylesine üstün boyutta bir zekâ vardı ki, insanoğlunun bütün sistemli düşünce ve hareket tarzı, bu doğanın son derece küçük bir yansıması oluyordu.

Günümüzde Evrensel Zekâya sahip ama dünyaya bağımlı bir insanlık söz konusu. Acaba bilim dünyasının kaçta kaç bedensiz varlıkların sunduğu felsefeyi okumuş durumdadır? Eğer Silver Birch'ün öğretileri, bir miktar da olsa bilimsel anlayışla taransa, görülecektir ki, Einstein'in ifade ettiği şeyle-

rin aynısını ifade etmektedir.

Bu rehber varlık, bütün yaşamın madde üzerine değil, ruh üzerine kurulu olduğu gerçeğini belirtmektedir. Eğer madde, enerjinin bir ürünüyse, ki bu enerjiye Silver Birch "ruh" demektedir, aynı şekilde enerji alanları hâlinde fonksiyon yapan zekânın da bir ürünü olmalıdır madde. Bu alanlar bütün nesnelere çevrelemektedir. Doğada zayıf bir şekilde görülmesine rağmen, gözlediğimiz kadarıyla, uzayla birlikte bizlerde de mevcuttur.

Eğer ruhun, maddeye ait enerji alanları hâlinde fonksiyon gören zekâ olduğu kabul edilirse, Silver Birch'ün evren anlayışı daha kolay anlaşılacaktır:

"Bütün yaşamı şekillendiren şey, ruhun kudretidir. Her hareketi ve doğadaki güçlerin değişimini kontrol eden de odur. Mevsimlerin dönüşünü düzenler, her bitkinin ve ağacın büyümesini sağlar. Bütün karmaşık evreleriyle tekâmül plânını görüp gözetin yine bu kudrettir."

Spiritüalizmde, fizik bedeni çevreleyen enerji alanı, yani aura, bilinen bir konudur.

"Beyaz Kartal" takma adıyla tebliğ veren bedensiz varlık bunu açık bir şekilde ifade etmektedir. Buna göre, farklı titreşim düzeylerinde işlev gören beş ayrı beden (enerji alanı) vardır.

Bu farklı düzeylerin varlığı Dr. Walter Kroy tarafından da belirtilmiştir. Bunlar, hem insan hem de hayvan bedenlerini kuşatan görülebilen morötesi ve kızılötesi ışınlar hâlindeki elektromanyetik alanlardır.

Beyaz Kartal bunları hayatî beden, elementel beden, astral, mantal ve göksel bedenler olarak tanımlamaktadır. Her biri farklı frekanslarda titreşirler. Etkileşim hâlindeki şartlara göre renkler üretirler. Ve bu renkleri de durugörü medyumları görebilir. Kısaca hayatî beden; fizik bedeni şekillendirir ve onun sürekliliğini sağlar.

Elementel beden, hayatta kalmak ve üremek için gerekli zekâ düzeyini sağlar. Mantal beden ise, fizik beden aracılığıyla işlevini sürdüren bedenli varlığın ya da canlının zihnidir. Astral beden, ilk üç bedenin birbirlerini etkilemesinden doğmuş titreşim düzeylerinin birleşmesinin sonucudur. Göksel

beden, ruhlar âleminin, ayarlama yoluyla bizlerle irtibata geçtikleri titreşim düzeyidir. Beyaz Kartal'ın dediğine göre, ruhsal dünya bizlerle ancak auralar hâlinde iletişim kurmaktadır.

Dünyaya yansıtılan karakterler ve kişilikler, kişinin aurası içinde meydana gelen etkileşimin sonucudur. Beyaz Kartal bu konuda şunları söylemektedir: "*İnsanoğlu bilmelidir ki, tekâmül süreci içinde, yüksek benlik elementel bedenin kontrolünü ele geçirmelidir.*"

Burada, ruhsal dünyanın varlığını doğrulamak amacıyla, aura ile ilgili, sabırla elde ettiğim bazı bilgileri sunmak istiyorum:

1. Düşünce, ne zamana ne de mekâna bağımlıdır. Hiçbir enerji dönüşümüne ihtiyacı yoktur. Ancak her insana özgü olan, ayarlanmış bir alan içinde (mantal alan) bulunmaktadır.

2. Her "yaşam" ya da enerji alanı başka bir benzer alanla daima iletişim hâlinindedir. Ve büyük önem taşıyan sonuçlara yol açar

(aura alanlarının etkileşimi).

3. Enerji alanları, bedenin belirli bölgelerinde deriye nüfuz edebilecek yeterlilikte elektromanyetik sinyaller yarırlar. Anlaşıldığı kadarıyla bu sinyaller, bağlantı bölgeleri (şakralar) aracılığıyla bilgiyi dokulardan geçirerek, organlardaki hücrelere aktarımını yapmaktadır.

4. Niteliğine bağlı olarak kan dolaşımının hızı enerji alanının gücünü değiştirir.

5. Enerji alanı, bizim kullandığımız anlamda elektiriksel değildir. Daha çok elektromanyetik dinamik terimleriyle ifade edilebilir.

6. Alan, iletken olmayan şeyleri iletken hâle getirebilir.

7. Camdan, mikadan, bakır ve ince levhalardan geçebilir.

8. Negatif ya da pozitif elektrik yüküne tepki verir.

9. Manyetik alanlar auranın derinliğini etkileyebilir.

10. Auranın parlaklığı ipnoz altındayken azalır.

11. Çeşitli kimyasal maddelerin dumanları, aura-

yı negatif yönde etkiler (ozon tabakasının delinmesi).

12. Ölüm anı yaklaştıkça, aura yavaş yavaş azalır ve sonunda gözden kaybolur.

Bütün maddî nesnelere kuşatan zeki alanların varlığı, bilim çevrelerinin sorduğu pek çok soruya da cevap vermektedir. Örneğin, atomaltı nötrinolar konusu. Nötrinoların ne kütlesi ne de elektriksel bir yükü vardır. Ve dünyanın içinden geçip gidebilir. Elektriksel bir yüke ya da "zeki" bir alana sahip olmadıkları için de, gözlemleyebildiğimiz kadarıyla evrenin bir parçası olamazlar. Çünkü enerji alanlarıyla etkileşim hâline girememektedirler.

Evrende önemli bir yer tutan bu kavramlar, iyice açıklığa kavuşturulduğu zaman, özellikle tıp alanında muhteşem gelişmeler meydana gelecektir.

(6 Mart 1993 tarihli
Psychic News'den
Çeviren:
Ayhan TOLAYBENK)

İDARECİ PLÂNLAR Baştarafı S. 6'da

den değil, titreşim düzeyi kabadan süptile doğru yükselen sonsuz dereceli bir madde skalasından söz etmek gerekecektir.

O hâlde madde aslı bir cevher değildir. Madde tezahürattan ibarettir, bir tür ruhî konsantrasyon, dolayısıyla zaman yoğunlaşmasıdır. Aslı cevher Ruhtur, Ruhsal enerjidir.

Görülüyor ki, her şey Ruhun tezahüründen, daha doğrusu uzantısından ibarettir. Ruhun, içinde bulunduğumuz zaman ve mekân şartlarında tabii cevheri ile bulunması mümkün değildir; Ruh, şartlara uyum sağlayarak taş diye, odun diye, yaprak diye, balık diye, insan diye bulunur. Şuur seviyesinin farklılığına göre bu uzantıların türü değişir. Be-

den de Ruhun uzantısıdır. Ruh ve beden ayrılığı değil, ruh ve beden Birliği vardır. Ruh, içinde bulunduğumuz zaman ve mekâna beden olarak uzanır. Dikkat edilirse uzanma, yukarıdan aşağıya ya da inceden kabaya doğrudur.

Birinci yaratılıştta varedilen Tek, Ruhtur. Ve Ruh, çokluk âlemi olarak tezahür etmiştir.

Ruh, formları teşekkül ettirendir. Amorf (şekilsiz) maddeye şekil veren Ruhtur. Ham çömlekçi çamurunun çömleğe çevrilmesi gibi, Ruh da öndeki maddiyatı biçimlendirmiştir.

Kâinatın mimarı, ebedî olan Ruhtur.

(Devam Edecek)

YALAN DÜNYA

* Süleyman GÖKER *

"Hoşluk ve çekicilik tuzaklarıyla konuklarını yutan dünya"

-Haftız ŞİRÂZÎ-

Sürekli çoğalma sonucu hızla kalabalıklaşan dünyayı, kapışma ortamı hâline getirmiş bir çağda yaşamaktayız. Bu kapışma ortamı çevreyi, doğayı umursamaksızın kirlettiği gibi, insanların da oldukça büyük bir bölümünü kirletmiş, yozlaştırmış. Kısaca, doğa kirliliği ile birlikte insan kirliliği olgusunu gündeme getirmiştir.

Bu kapışma ortamına; her gün artan ya da arttığı sanılan kişisel ve ailesel gereksinimler (ihtiyaçlar) neden gösterilerek "ÜZÜM ÜZÜME BAKA BAKA KARARIR" örneği, sürekli katılımlar gözlenmektedir.

Yapısındaki Öz'ün gereğine uygun bir yaşam biçimini (tarzını) sürdürmek durumunda olduğunun bilincine varmış kişileri üzen bu tırmanış, ne yazık ki her geçen gün güçlenmektedir.

Oysa insanın, bu yozlaşmayı, bu kapışmayı kısır döngü hâline getirerek tırmandıracak çok büyük gereksinimleri yoktur. Çağımızın gelişmiş teknolojisinin getirdiği, insan yaşamını kolaylaştıran araçların tümünü akla yakın bir ölçü içinde kullanmaktan öte, bir açgözlülük, kapışmaca çabasıdır ki, bu kısır döngüyü oluşturmakta, kapışma ve yozlaşmayı tırmandırmaktadır.

Örneğin en basitinden, yürüyerek gidilebilecek bir yere, taksi ya da özel araba ile gitme. Arada sırada tevazu çizgisini aşmaya-cak ölçülerde dışarıda yemek yeme modasını sıklaştırarak lüks yerlerde israf ölçülerine vardırarak şekle dönüştürme. En önemli örneklerden biri de; zamanı, ruhsal ve beynsel

gelişme, evrimleşme için harcama yerine; boş, yozlaşmaya sürükleyen hoş vakit geçirme gibi, sürekli ve aşırı dünya zevkleri eylemlerinin peşinde koşarak harcamak gibi...

Bütün bunlar ve benzerlerinin yarattığı yapay gereksinimler için bolca para kazanmak gereği doğar. Bolca para kazanmak gereği ise, her şeyi mübah görmek aşamasına kadar insanı sürükler. Bu sürüklenme, kapışma ortamının içine düşmesine, o kısır döngünün çarkına kapılmasına neden olur.

Kişi, bu çarka kapıldığı ölçüde kendi gerçeğinden, kendi ÖZ varlığından uzaklaşarak nefsi benliğinin tutuklusu (esiri) durumuna düşmekten kendini alıkoyamaz. Bu tutukluluk hâli, o kişiyi ya da kişileri maddeye tapar duruma getirir. Bu nedenle gözleri eğlenceden ve maddeden başka hiçbir şeyi görmez olur. Her ne kadar, bir inanca sahip oldukları, tanrısal bağları olduğu düşüncesinde iseler de, bu bağ gerçekte, sözde kalmaktan ya da görünümü kurtarmaktan öteye gidememektedir. Çünkü, inanç sahibi olduğunu söyleyen kişi aslında, evrenin tek gerçeği ve tek kalıcı olan tanrısal sevgiyi; maddenin kulu olacak kadar para, mevki, aşırı dünya zevkleri gibi yozlaşmış sevgilere dönüştürmüş, bunlar ve benzerlerini kendine ilâh hâline getirmiştir. Ayrıca, onlara sahip olduğu sav ve düşüncesiyle, büyülenme, gösteriş merakı yanılığısına düşerek...

Sevgi; "gözün, sevilenden başka hiçbir şeyi göremeyeceği, sevilenden başka hiçbir şeye kendi değerinden fazla önem verilemeyeceği ölçüdeki bir tutkudur." şeklinde tarif edilebildiğine göre, söz konusu kapışma kısır döngünün çarkına kapılmış kişinin göre-

bileceği, benimseyip sevebileceği, o çarkın kapsamında olanlardan başka ne olabilir ?!

Hafız Şirâzî'nin dediği, "ŞEKERE TAPAN SİNEK" gibi, aşırı dünya zevk ve oyuncaklarına kapılarak yaşamak; insanlık savından olanlara uygun bir yaşam biçemi oluşturmaz. Yine Hafız ŞİRÂZÎ'nin: "HOŞLUK VE ÇEKİCİLİK TUZAKLARIYLA KONUKLARINI YUTAN DÜNYA"ya kapılarak; "SONSUZ YAŞAMA BOŞ VERİP, BÜYÜKLÜK ÇABASINDA, OLANLAR, SONUNDA BİR AVUÇ TOPRAĞA RAZI OLACAKLAR." sözleri; insanların kendi gerçeklerini, yaratılış nedenleri olan yükümlülüklerini araştırıp, kendi kendilerini geliştirmeleri yerine; "VUR PATLASIN ÇAL OYNASIN, BU HAYAT BÖYLE GEÇER." sloganına sarılmış olanları açık bir

şekilde uyardığıdır.

Bu uyarıları duyarlılıkla algılamak, "ZARARIN NERESİNDEN DÖNÜLSE KÂRDİR." atasözünün anlamı gereği kâra geçmek için, zarardan dönmek; diğer bir deyişle, dünya yaşamlarımızda kullanmakta olduğumuz zamanı sonsuza dönüştürme çaba ve eylemine yönelmek durumundayız. Çünkü bu tür çaba ve eylemlere önem vererek benimsemek, insanlık savında olan herkesin aslı görev ve yükümlülüğünü içerir.

Bu içerik, sürekli uygulamak aşamasında tutulabildiği ölçüde çevre kirliliğini önleyeceği gibi, insanı da, bu dünya yaşamında arındırarak ya da kirlenmeyi önleyerek, aslı olan, sonsuz ve evrensel yaşama hazırlayacaktır.

KONFERANSLARIMIZ

DERNEK MERKEZİ

* SALI KONFERANSLARI (Saat: 19.30-20.30)

1 HAZİRAN	Öte Âlem Bilimi (Eskatoloji)	Ergün ARIKDAL
8 HAZİRAN	Sevgi Varlıkların Nasıl Bütünleştirir?	Fulya DEMİREL ve Gültekin ALTAN
15 HAZİRAN	İnsanın Gerçek Potansiyeli ve DDİ	Hayriye PEKİŞTİREN ve Gültekin ÇİLEKÂR
22 HAZİRAN	Küresel Anlayış Uygulamaları	Hürriyet KALALI ve Remziye DOĞRUSÖYLER
29 HAZİRAN	Küresellik Yolunda Engel Olabilir mi?	Ayhan TOLAYBENK ve Tarık ARIKDAL

Yer: Hasnun Galip Sk. Pembe Çıkmazı, Zarfı Apt. No:4 D:8 Beyoğlu / İST. Tel: 243 18 14

KADIKÖY BELEDİYESİ KÜLTÜR VE SANAT MERKEZİ

19 HAZİRAN Ruhsal Gelişim Engellenemez Ergun CANDAN

Yer: Cadebostan, Bağdat Cad. Haldun Taner Sk. Kadıköy/İSTANBUL

Saat: 15.00-17.00

NOT: GİRİŞ ÜCRETSİZ VE SERBESTİR. GEÇ KALINMAMASI RİCA OLUNUR.

ANKARA RUHSAL ARAŞTIRMALAR DERNEĞİ'NDEN

KONFERANS DUYURUSU

● CUMARTESİ KONFERANSLARI (Saat:14.00-16.00)

12 HAZİRAN	Günlük Yaşamda Stresler ve Nedenleri	Ercüment KAYA
19 HAZİRAN	Neden Mutlu Olamıyoruz?	Emre ÜLKER
26 HAZİRAN	Mitolojinin Gerçek Yüzü Nedir?	İsmet YALÇIN

Yer: Ankara Ruhsal Araştırmalar Derneği, Necatibey Cad. No: 72/7 06430 ANKARA
Tel: 229 54 46

NOT: GİRİŞ ÜCRETSİZ VE SERBESTİR. GEÇ KALINMAMASI RİCA OLUNUR.

NASIL HASTA OLUNUR ?

1. Bedeninize özen göstermeyin. Aşırı yemek yiyin, çok içki için, ilâç kullanın! Her şeyden önce de bütün yaptıklarınızdan dolayı suçluluk hissedin. Aşırı stres altında iseniz veya yorgunsanız, aldırmayın; kendinizi zorlamaya devam edin!
2. Hayat tecrübenizi anlamsız kabul edin ve değerini küçümseyin.
3. Hoşlanmadığınız şeyleri yapın, ama gerçekten istediğiniz şeyleri yapmaktan kaçınin. Herkesin düşüncesine ve önerisine uyun.
4. Özellikle kendinize karşı aşırı eleştirici ve öfkeli olun.
5. Zihninizi berbat hayallerle doldurun ve sonra da bunlara saplanın. Sürekli değilse bile çoğu zaman endişelenin.
6. Uzun süreli samimî ilişkilerden uzak durun.
7. Tüm sorunlarınız için başkalarını suçlayın.
8. Duygularınızı ve görüşlerinizi açıkça ve dürüstçe ifade etmeyin; başkaları takdir etmezler! Hatta mümkünse, duygularınızın neler olduğundan bile haberiniz olmasın.
9. Mizah içeren her şeyden uzak durun. Hayat, gülünesi bir şey değildir.
10. Size daha büyük doyum ve neşe sağlayacak değişikliklerden sakının.

(ZATEN HASTA İSENİZ) NASIL DAHA BETER HASTA OLURSUNUZ?

1. Başınıza gelebilecek bütün kötü olayları düşünün. Olumsuz, korkunç hayallerle haşır neşir olun.
2. Depresif, kendine acıyan, canı sıkkın ve öfkeli olun! Hastalığınızdan dolayı herkes ve her şeyi suçlayın.
3. Ümit kalmadığı inancını güçlendirecek makaleleri, kitapları ve gazeteleri okuyun, TV programlarını izleyin ve bu şekilde konuşan insanları dinleyin. Kaderinizi etkileyecek gücünüz nasıl olsa yoktur!
4. Kendinizi diğer insanlardan ayırın, bir parya gibi görün. Kendinizi âdeta tutuklayın ve ölümü bekleyin.
5. Hayatınızı mahvettiğiniz için kendinizden nefret edin. Hiç durmadan kendinizi suçlayın.
6. Doktor doktor dolaşın. Birinden öbürüne koşun. Zamanınızın yarısını bekleme salonlarında geçirin. Birbiriyle gelişen birçok fikir edinin, birçok deneysel ilâç kullanın ve hiç birini bitirmeden her gün yeni bir tedavi programına başlayın.
7. İşinizi terk edin, üzerinde çalıştığınız tüm projeleri durdurun, size bir amaç sağlayan

ve keyif veren bütün faaliyetlerinize son verin. Hayatınızı temelden amaçsız ve sonuna gelmiş kabul edin.

8. Hastalığınızın belirtilerinden şikayet edin ve eğer birisiyle dostluk kuracaksanız, özellikle mutsuz ve acınacak durumda olanları seçin ki, karşılıklı birbirinizin ümitsizlik duygularını körükleyesiniz!

9. Kendinizle ilgilenmeyin! İşlerinizi yapacak insanlar bulmaya çalışın, sonra da "İyi yapamadılar." diyerek onlara kızın.

10. Yaşamın ne kadar korkunç olduğunu, siz ölünce de ne kadar korkunç olacağını düşünün. Ölüm karşısında kesinlikle dehşete kapılın ve bunu sadece acınızı çoğaltmak için yapın.

SAĞLIĞINIZI NASIL KORUYABİLİRSİNİZ? (VEYA KENDİNİZİ PEK İYİ HİSSETMİYORSANIZ, NASIL DAHA İYİ OLURSUNUZ?)

1. Size doyum, neşe, amaç sağlayan ve değerinizi kanıtlayan şeyler yapın. Hayatınızı kendi eşerinizi olarak kabul edin ve onu olumlu hâle getirin!

2. Her seviyedeki ihtiyaçlarınızla yakından ilgilenin. Kendinizi sevin, kendinizi şımartın, kendi kendinize destek olun.

3. Öfke, can sıkıntısı, korku, üzüntü, hiddet gibi tüm olumsuz duyguları atın! Duygularınızı olduğu gibi ifade edin; onları tutmayın. Kendinizi affedin.

4. Zihninizde, gerçekten sahip olmak istediğiniz hayata ilişkin, olumlu hayaller ve gayeler oluşturun. Korkunç hayallere kapıldığınızda, düşüncelerinizi huzur ve sevinç uyandıran konularda yoğunlaştırın.

5. Kendinizi ve başkalarını sevin.

6. İçtenlik ve güvenlik ihtiyaçlarının doyumunu ve dışavurumunu sağlayacak neşe ve sevgi dolu dürüst ilişkiler kurun.

7. Değer verdiğiniz ve zevk duyduğunuz bir işi yaparak ve hizmet ederek topluma olumlu katkıda bulunun.

8. Başkalarına hizmet ederek daha mutlu olacağınıza dair bir inanç geliştirin. Uzmanların önerilerinden kuvvet alarak, fakat onların esiri olmaksızın kendi tedavi programınızı geliştirin.

9. Kendinizi ve hayatınızdaki her şeyi, bir gelişme ve öğrenme fırsatı olarak görün. Şükredin! Hata yapsanız da kendinizi bağışlayın. Bu deneyimden azamî ders alın, sonra unutun.

10. Mizah duygunuzu muhafaza edin.

(The New Humanity, Haziran/Temmuz 1992'den
Çeviren: Mustafa KARTOPU)

RUHSAL AKTÜALİTE

DÜNYA'NIN DAMINA ÇIKAN SPIRİTÜALİST

İNGİLTERE'nin ünlü şifacılarından ve İngiltere Spiritüalist Kurumu Genel Sekreteri Tom Johanson, bir gezi için gittiği (Dünya'nın "damı" olarak kabul edilen) Tibet'ten geçtiğimiz yılın Eylül ayı içinde dönmüştü.

Tibet'in önemli kentlerinden Lhasa'da başlama ile görüşen Tom Johanson, Tibet gezisi ve izlenimlerini şöyle anlatmıştır:

"Beni testlerden geçirdiler. Zaten benim de amacım buydu. Sonunda Lama beni yanına çağırarak, 'Sen bir Budha'sın.' dedi. Budha'nın heykeli üzerinde duran ipek eşarplardan birini alarak boyuma doladı. Yanımdaki tercüman, 'Bu büyük şeref...' diye tercüme ediyordu."

Tibet'in meşhur tereyağlı çayını da içen Mr. Johanson, Dalai Lama'nın sarayını da ziyaret ettiğini, fakat buranın bakımsız bir müzeden başka bir şey olmadığını sözlerine eklemiştir.

"Çinliler birçok Tibet manastırını yerle bir etmişler. Halen orada 150.000 kadar Çin askeri bulunuyormuş. Bunlar devamlı olarak, Budizm yerine Marksizm'i getirmeye çalışıyorlar, ama aklı başında Tibetli'nin buna aldıracağı yok. Sadece başını sallayıp, gülüp geçiyor. Tibet epeyce dindar bir ülke. Yaşlı dindarlar ruhların kayalıklarda, ağaçlarda ve bitkilerde yaşadıklarına inanıyorlar. Gittiğime memnunum, ama bir daha gitmek istemem. Tehlikeli bir tatil oldu benim için. Yükseklikten dolayı çok incelmış olan at-

TOM JOHANSON

mosferi solurken oksijensizlik çektim. Mide ve akciğerlerim de rahatsızlandı."

URİ GELLER'İN TELEPATİK YAYINI ALINDI

İNGİLTERE'de yayınlanan "Sun Gazetesi"nin başlattığı ulus çapındaki bir parapsikoloji denemesinde, Uri Geller yeteneğini bir kez daha kanıtladı. Bu denemede Uri Geller, gazetenin okurlarına telepatik resim gönderdi.

Yorkshire'in 60 km. kadar üzerinde helikopterle uçarken, sadece kendisinin bildiği bir resim çizdi. Sonra Sun'a, bunu zihinsel olarak gönderdiğini telsizle bildirdi. Gazete bu deneme için tam bir sayfasını ayırmıştı. Deneme bi-

tip de, Uri Geller aşağıya indiğinde, denemenin yöneticisi durumunda olan gazete görevlilerinden Roger Cook ve iki güvenlik görevlisi, Uri Geller'in çizdiği resmi içeren mühürlü zarfı açtılar. Bu zarf, mühürlü olarak gazetenin Londra'da bulunan merkezinin kasasında saklanmıştı. Zarfın açılması işlemi de, tüm katılanların cevapları geldikten sonra bırakıldı. Gazete okurları ve denemeye katılan 2500 kişinin resmi incelendiğinde, her 11 kişiden birinin, Uri Geller'in zihinsel olarak gönderdiği resmi doğ-

ru olarak aldığı anlaşılıyordu. Medyomun gönderdiği zihinsel resim, bir yattı.

Sonucu inceleyen deneyimli bir istatistikçi, "Bunun karşısında susmaktan başka yapılacak bir şey yoktur. Sonuç tesadüf olasılığından çok uzaktır." Daha pek çok sayıdaki okurun gönderdikleri Uri Geller'in yatına benziyordu, ama tıpatıp benzeyenlerin dışındakiler, bilimsel doğruluğa uygun olabilmesi bakımından yukarıda belirtilen (11'de 1) sonucun dışında bırakılmıştı.

(PSYCHIC NEWS'dan)

TEKİNSİZ DAİREYE POLİS ÇAĞIRILDI

İngiltere'de, Raymond Shannon, hâlen oturmakta olduğu kiralık dairesine, 1989 Ağustosunda taşınmıştı. Psychic News Gazetesi'nde yayınlanan habere konu olayların sonuncusu oğluyula kızının bir sabah çığlık atarak uyanmalarına neden olmuştu.

Kendi ifadesine göre, "Dale ve Lisamarie yatak odasında uyuyorlardı. Ben de oturma odasındaki somyanın üzerinde uyumaktaydım. O

sabah 5.30'da çocukların çığlıklarıyla uyandım. Korkudan tiril tiril titrer vaziyette koşarak yanıma geldiler ve bana sarıldılar. Çocukların arkasında kapıda dikili duran beyaz bir insan figürü vardı. Hışımla yerimden fırlar fırlamaz ortadan kayboldu gitti. Bu insan figürünün kadın mı erkek mi olduğunu çıkartamayacağım ama bir insan figürü olduğuna eminim. Çocuklar fenâ hâlde korkmuşlardı. Sakinleşmeleri dakikalar aldı."

Bundan sonra Bay Shannon polis çağırması ama hiç bir şey bulunamamıştır. Eve girmiş bir hırsız olabileceğini ileri sürmüşler fakat gözlemci kapının çok iyi bir şekil-

de kilitleti olduğunu ifade etmiştir.

"Bu dairede her ne ise, bir şeyler var, ama bilemiyoruz işte. Zira ben eskilerden beri de acayip sesler işitmekteydim. Bunlar konuşan insanların sesleriydi ama ne söyledikleri anlaşılıyordu. Ayak sesleri de işitmişim. Bunlar genellikle yatak odasının kapısının dışından gelirdi. Gerçekten ürpertici oluyor. Şimdiye kadar görmemezlikten, duymamazlıktan geldim. Ama bu son olay apaçık ortada işte..."

13.01.1990 tarihli

PSYCHIC NEWS'dan

Çev: Selman GERÇEKSEVER

İNSAN DOĞASINI ARAŞTIRMA DERNEĞİNDEN (İDAD) KONFERANS DUYURUSU

12 HAZİRAN PSİ teorileri Selman GERÇEKSEVER

Saat: 15.00-17.00

Yer: Kadıköy Belediyesi Kültür ve Sanat Merkezi

Caddebostan, Bağdat Cad. Haldun Taner Sk. Kadıköy/İSTANBUL

NOT: GİRİŞ ÜCRETSİZ VE SERBESTİR. GEÇ KALINMAMASI RİCA OLUNUR.

SADIKLAR PLÂNI'NDAN RUHSAL TEBLİĞLER

Celse: 157

21.4.1972

YÜKSEK BENLİK ve BEDENLİ VARLIK

'Yüksek benliğiniz hakikî varlığınızdır. Yüksek benlik çok şümüllü bir varlık olmak hasebiyle ancak vasıflarının ve güçlerinin bir kısmı (ile) kaba maddeye tesir etmiş olarak, bir insan tarzında, bir bedenli varlık tarzında tezahür edebilir...

Ancak bedene bağlanmış yüksek benliğin bir kısmı, kendinden öyle bir şahsiyet ayrımı içinde bulunur ki, bu ayrılmış şahsiyet, asıl bağlı bulunduğu şahsiyetten bihaber kalır. O zaman sanki varlık, ikiye ayrılmış olabilir. Bir bendeki, bir de onun dışındaki.

Yüksek benliğiniz bir kâinat varlığıdır. Halbuki siz, bir dünya varlığısınız. Yüksek benliğiniz bir kâinat varlığı olmakla, büyük hareket serbestiyetine sahiptir. Dünya varlığı olarak siz, hareket serbestiyeti olarak mahdut bir hürriyete sahipsiniz. Yüksek benliğiniz, hür düşünceye, hür vicdana ve buna paralel olarak öz bilgiye sahip bir varlıktır. Halbuki sizin yeryüzündeki durumunuz malûm.

Bir kimse, bedenli varlık, daima kendi yüksek benliğinin kontrolü altındadır ama, bu kontrolün nasıl, hangi şartlarda ve nereden yapıldığını hiç bilemez. Mamafih insanlığınızın bugünkü seviyesinde insanlık, gayri şuur olarak ifade ettiğiniz özel bir hâlin, derin bir ruhiyatın; insanın fizikî ve pisşik bütün fonksiyonlarına müessir olduğunu keşfemiştir. Şimdiki hâlde bu gayri şuurî vasıtayı; yüksek benliğinizin irtibat noktası, giriş noktası olarak kabul edebilirsiniz.

Evrensel bir şartlandırma içinde bulunan yüksek benlik, bir nevi öz bilgidir. Öyle bir öz bilgi ki, kendi varlığı hakkındaki, bütün sebep-netice zincirlerine vakıf ve aynı zamanda kâinatın bütün kanun ve icaplarına muti. Bu iki husus, onun madde hakkındaki bilgisinin, madde üzerindeki müessiriyet kudretinin inkişafına ait bulunan melekelerinin gelişmesini temin etmek için enkarne olmasına mani teşkil etmez.'

SÖZLÜK

*Şümül:*Kapsam

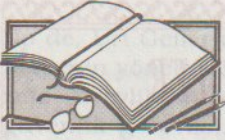
*Hasebiyle:*Nedeniyle

*Mahdut:*Sınırlı

*Müessir:*Etki eden

*Muti:*Bağlı, itaat eden

*Inkişaf:*Meydana çıkma

KİTAPLAR ARASINDA

PSİŞİK BECERİLERİNİZİ GELİŞTİRİNİZ

Kitabın adı/Özgün adı
PSİŞİK BECERİLERİNİZİ GELİŞTİRİNİZ
DEVELOP YOUR PSYCHIC SKILLS

Yazarı/Çeviren

Enid HOFFMAN

Erol KONYALIOĞLU

Sayfa Adedi ve Baskı Tarihi

208 SAYFA, 1993

Fiyatı: 35.000 TL

RUH ve MADDE DERGİSİ * YAYINLARI

P.K. 9 80072 Beyoğlu - İSTANBUL

INSANOĞLU fizik boyutta yaşıyor olmasına rağmen, fizikötesine ait olaylara her zaman özel bir eğilim duymuştur. Bu nedenle medyomluk, şifacılık, telepati, kehanet, psikometri vb. fenomenler çağlar boyunca ilgi çekmiştir. Çünkü bu yetenekler, oldukça az sayıda insanda görülmektedir.

Aslında ruh varlığı için "özel bir beceri" diye bir şey söz konusu değildir. Bizler dünya insanı olarak bunlara "yetenek" tanımı getirmekteyiz. Bu tür özellikleri varlıkların doğal olarak yaşayacağı günler de elbette gelecektir. Bu beceriler saklı veya açık herkeste vardır. Saklı olmasının özel bir amacının olması gibi açık olmasının da özel bir amacı vardır. Varlığın her durumu, onun bedenlendiği ortamda yapacağı vazifeye bağlı olarak oluşur. Her varlık kendini, bedenli iken gerçekleştireceği plâna göre ayarlar. Bu ise insanların birbirlerinden farklı görünmelerine yol açar. Ama her insanın, gerçekten isterse ve azimle üzerinde durursa elde edemeyeceği bir şey yoktur. Yapmak, bilginin yaşam ve harekete geçirilmesidir. Yaşanmayan bilgi ise her zaman etkisiz ve sönük kalmaya

mahkûmdur. Kulaktan dolma ve otomatikman yapılan şeylerde, bizlerden akan bir şey yoktur. Bir şeyi bilerek yaptığımız zaman, onda ruhsal enerjiden bir şeyler vardır ve ancak öyle etki kazanır.

Ruhsal yetenekleri sürekli alıştırılmalarla uygulamak, her insanın kendi elinde olan bir konudur. Çünkü bir konunun üzerinde sürekli olarak durduğumuz zaman, onu gerçekleştirme şansımız gittikçe artacaktır. Kendimizde görmediğimiz psişik becerileri kitapta anlatılan yöntemlerle ele alıp, takip edecek olursak, bu beceriler bizim doğal özelliğimiz içinde yerini alacaktır.

Elbette amacımız bu becerileri negatif hedefler yönünde kullanmak olmamalıdır. Eğer baştan böyle bir amaç güdecek olursak, bunları elde etmemiz belki imkânsızlaşacaktır. Böylesine yararlı enerjileri insanlara zarar verecek biçimde kullandığımız takdirde, ardından gelecek sonuçları da doğal kabul etmemiz gerekecektir. Unutmamalıyız ki, bilgi sorumluluk getirir.

Kitap tamamen alıştırılmalar ve denemelere dayalıdır. Hayatına değişiklik getirmek ve bilgiyi uygulamak isteyenlere, bu eser yol gösterecektir.